

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Praedicatorum Friburgensium lector - Cod. Ettenheim-Münster 191

Weisser, Philipp

[S.l.], 1628-1929

Qvaestio tertia de vniversalibg in particvlari

[urn:nbn:de:bsz:31-117415](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-117415)

QVAESTIO TERTIA
 DE VNIVERSALIB;
 IN PARTICULARI.

Dubium Primum
 Quodnam sit **Ob-**
 iectum Formale huius
 tractatus Vnde sc: an
 Prædicabile. Et Vtrum
 sint tantum Quingue
 Prædicabilia

Cond

Conclusio Prima

primo quæsito Responsiva.

Obiectum fructe huius tractatus non est ipsa
 natura que substat rationi intentioni Veritatis, sed
 est ipsum Veritate fructus sumptum per rationem
 intentionem universitatis.

1^a Pars Constat et probatur. Obiectum huius tractatus
 debet contineri sub obiecto fructus totius
 logicae, sed natura que substat rationi intentioni non
 continetur sub obiecto fructus logicae. quia natura ipsa non
 est obiectum fructus huius tractatus. manifestum est. Etiam non obiecta
 partialia alicuius fructus debent contineri fructus
 totius sub obiecto fructus et ad cognationem illius ut
 supra dictum est, fol. 382. min. propter hoc fructus logice
 est ens ratio, sed natura specificatur sumpta
 que substat rationi intentioni non est ens ratio, sed
 reale, ut patet in natura humana, que substat pro
 veritate, quia natura ipsa non potest esse obiectum fructus huius
 tractatus. 2° Probatur. In hoc non differunt logicae
 ab aliis fructibus, quod omnia alia fructus sunt de ipsis rebus
 seu naturis universis, fructus quippe sunt totius universitatis
 logicae non sicut de ipsa universitate. quia
 obiectum huius tractatus fructus non est ipsa natura, sed
 universitas. hanc rationem ostendit pro obiecto
 2^a Pars. Sed propter specialiter que universitate fructus
 sumptum sit obiectum fructus huius tractatus; illud est obiectum
 fructus alicuius fructus vel tractatus, de quo supra
 nec demonstrandum, sed in hoc tractatu demonstrandum
 passim.

TERTIA
 UNIVERSALIBUS
 TICULARI

Primum
 sit
 male
 nite sc: an
 Et Vtra
 Quin
 bilia

proprietates de unitate fuerit simpliciter, ergo videtur
 esse etiam fructus huius tractatus. maius & certius pro
 minor. In hoc tractatu predicta qualitates unius
 demonstrantur, ut quod genus predictum est de pluribus specie
 in quibus. Species de pluribus numeris; differunt in
 quibus quibus. et alia de pluribus specie accidens sed
 predicta qualitas est propria unitatis, ut supra dictum est,
 ergo in hoc tractatu demonstrantur proprietates unitatis
 et ergo unitate vel fructus eius obiectum.

Quod si liber iste vel tractatus quodammodo nocet
 predicta qualitate hoc quoniam ex est modo loquens
 di autem, ergo unitate plerumque definiti unitatis
 per predicta de multis, reuera tu unitate
 et etiam fructus eius, et non predicabile.

Circa numerum unitatum seu predicabilitatem
 et aliquid diffinitum, utrum sit: sicut quoniam, tu pro
 dicabilia ita quod nec plura nec pauciora dantur.
 In qua re eius sententia sequenda est. Unde fit

Conclusio Secunda.
 Quingenti sunt unitates seu
 predicabilia nec plura nec pau-
 ciora.

Genus. Species. Differentia.
 Proprium. Accidens.

10. Probatur pro isto numero. Tu sunt 5. modi
 predicandi, ergo tu 5. sunt predicabilia, consequenter
 patet. autem pro. Quibus predicantur de aliquo, aut

predicant

259.
Quod sit
hanc dicitur?

Q. In gen. p. m.

Quod uerere solent et hinc autors quoniam sit hanc
divisio, an si: generis in p. m. vel analogi in an,
legatur.
Ad hoc R. Vnde fuit sumptum pro ea intentione
esse gen. et q. d. eum p. m. respectu s. predicabilium. p. m. q.
sit gen. Gen. e. q. p. m. de pluribus p. m. differentibus, sed
unde p. m. de his s. in quibus, et illa p. m. fuit differunt,
q. d. gen. respectu illorum. mai. et p. m. p. m. p. m. p. m.
et in p. m. eis certum e. q. unde p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
s. hanc n. e. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
et p. m. de rebus. et inter roganti q. d. sit gen. recte p. m.
quod sit unde. q. d. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
ista p. m. differunt p. m. Actus distinguunt p. m. p. m.
diverso p. m. ter minus, sed hanc s. predicabilia fuit
fuit. velas v. m. habentes distinctos p. m. terminos, q. d.
distinguent p. m. mai. supponit ex mai. de rebus.
p. m. minus. gen. respectu plura p. m. distincta, p. m.
requirit plura numero distincta: cetera unde re,
qui unde alio modo suo inferiora, sed isti sunt
termini p. m. distincti q. d. et p. m. unde p. m. di.
stinguunt. Hanc doctrinam enim limitat intel,
legere debet. non n. habet autem si unde accipias
p. m. n. n. substratis, illis quippe unum q. d. am sunt
substantia q. d. am acci dehis q. d. am et subia
n. n. ad n. d. e. m. y, nihil p. m. p. m. unum, d. p. m.
nem habere poterunt alii gen. q. d. de ipsis unum
p. m. p. m. d. i. a. m. y. et q. unde sit gen. p. m. p. m. p. m.
e. gen. p. m. inter q. d. p. m. nullum aliud gen. me,
dicit, sed inter unde et inter hanc s. predicabilia nullum
aliud gen. medial, q. d. unde sit gen. p. m. mai.
et p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m. p. m.
mediet. q. d. minus vera.
Quod si p. m. q. d. nam sit q. d. gen. remota.

R.

¶ Genus remotu opre ens vris logi in, ya niter
 illud et ita s. p. d. calibia mediat aliud geny nempe
 unite ut dictate. qd ont geny remotum.
 Ex his colliges q ista s. p. d. calibia frut spes infima, si
 namq. unite e geny p. am, nec ultra aliud q mediat,
 qd illa neu poterit amplis dividi in plura spe,
 sed tm numeru alias habeat aliy geny p. am, q
 tm neu admittit.

Obiicies 10. Non frute debet continere oia q
 in sua tractant, sed unite neu p. tinet oia q in hoc
 libro tractant, qd unite neu ont oia frute huius
 libri. mai. et q. scyua patens, p. t. min. In hoc libro
 agit de indivi. du, sed unite neu p. tinet in divi.
 du, imo potit illud extendit, huius p. t. nec p. t. a,
 riu. qd min. vera.

¶ Concedendo mai. et nego min. ad p. t. am di.
 p. t. gnes mai. in hoc libro agit de indivi. du pri.
 maris nego mai. agit de indivi. du secundario
 concedo mai. Eodem modo p. t. ad min. et tunc ne,
 galis consequam. ad oia qd frute sufficit q oia con.
 tineat eo modo quo in sua tractant: cum qd indi.
 vidum consideret tm secundario eodem et modo
 illud p. t. in bit unite, secundario se: et quasi risti,
 rebe.

Obiicies 20 Datur aliy unite q neq. e
 spes, neq. geny, neq. ultra ex his s. p. d. calibily
 enumeratis. qd non frut tm s. sed plura. p. t. ant.
 qdam huius unitis, sed non e spes neq. geny, neq.
 ultra ex his s. qd ant. nem. Idem argum. frut et
 de arti. rati, q. et de pluribz oia nem. e geny neq.
 spes multo tming aliy d. aliud: qd idem q. antea
 ¶ Nego om. ad p. t. am dices aliq. qdam huius
 unitis, late sumendo unite, si ont et ont et unite
 concedo mai. a unite p. t. neq. ant. et q. p. t. q.
 sil

fil univte late sumptu q'celis et poterit q'neen fit
spes neq' geny, sed nihil q'bra nos: ad id q' si celat
de auti rati dices, q' sit univte complexu; de qua
no sermo hie rex e. sed de sim pti e ut supra dixim 411.

Obiicies 30. Nullum geny pt g'neri sub
sua spe, sed univte g'neris sub sua spe, nempe sub
genere, q' d' univte geny quidam e. q' univte no
potent d'ici geny respectu s. p'dicabitur. mai. patet,
q' geny laty patet q'nam spes. q' non pt g'neri
sub sua spe.

R. Distingueredo mai. nullu geny pt g'neri
sub sua spe q'pter concedo mai. acci deat abiter
sine denominatiue neq' mai. eodem modo distin
gues min. univte g'neris sub genere q'pter neq' min.
acci deat abiter et de no mi natiue q'cto min. hoc
enem aequival sicut prima.

Præfens libellus de 5. Vnibz conscriptus à Porphyrio
no p'rito tyrio, Ad Chrysaonem Patriam Pleni. q' cum
p'tima Actis capere non pot à Porphyrio petidati,
qua declaratiem sui in p'missionem q' qua pot in
alteru p'fectam cognitiem deuenire; Porphyrio o'g
petitioni satisfaciens scripsit hunc libellu de 5.
p'dicabiliu eum q' S'pagoen hanc, in d'oc' n' h'nt
appellavit, q' q' o' ad cognoscenda p'tima Actis
introducimur. Ex quo hanc off'ense colligi pt
hunc libelli explanatiem et intelligiam sumere
logico esse veram, siq' dem sine illo p'tima Actis do
q' infra nobis agendū est, cognosci aut penetrari
nequaquam p'nt: cum n. p'radicamenta fructus
constant in coordinat' geny et spe ierū, hanc
certe feriem nullū q' facile apprehendere poterit, nisi
p' q' fil geny, q' spes agnoscerit. Tunc a. Porphyrio
nihil

...
Dobium
Vrum defi
à Porphyrio
bona. Et a
tialis?
Conclusio
D'icte genis à
p'p'ria e. Est
q'us e quod de
h'nt in eo quod
p' h'nt e cas. o
p'p'riū d'icim nequū
L'v'v' genis d'
p' h'nt genū

initio Christiany, sed ^{per} iurgium quoddam cum
Christiano habitum turpiter postea à fide de-
fect. Haec de libello et vita Antonis.

Dubium Secundum

Utrum definitio Generis
à Porphyrio tradita sit
bona. Et an sit Essen-
tialis?

Conclusio Prima

Definitio generis à Porphyrio tradita bona
& legitima est. Est a. eius definitio haec.

Genus est quod de pluribus specie differ-
rentibus in eo quod quilibet predicatur.

Defio Generis
descriptiva

Haec Conditio est. omnes enim unanimi consensu Por-
phyrii definitionem recipiunt. Explicuit Defio.

Locum Generis obtinet si predicari de pluribus
et hoc n. Invenit genus cum catens predicabilibus

Genus in Defio.

9.

q̄ de plurimty affirmant. Per li sp̄e differentibz
 difert genz à sp̄e, q̄ non p̄tr de plurimty sp̄e,
 sed numero tu, ut patet infra. Per li in q̄
 difert genz j̄o à pp̄rio, q̄ non p̄tr in q̄. Dif.
 fert 20 ab accidenti, ut patet. 30 et à diffra
 q̄ non p̄tr absolute in q̄, sed in quale q̄
 h̄at, q̄ malum alteri ali accidentis. Exptm̄ sit
 aut, q̄ dr genz. Quia in pp̄rio p̄tr de plurimty
 sp̄e distinctis, p̄tr n. de h̄at, et bruto q̄ suo
 sp̄e differunt. Illa t̄ur sp̄e differe, q̄ habent
 Diversas diffras, unum genz intrinsece d̄ini,
 dentes, ut rate et virate. Praxi cas̄ et ultra est
 de illis in eo q̄ q̄; interrogant̄ n. q̄ sit t̄o
 q̄ brutum, recte R. aut.

Conclusio Secunda.

Hæc des̄io Porphyrii non ē sp̄tis, seu q̄ddita,
 t̄ina, sed accidentalis pp̄ria seu des̄criptiva.
 Hanc tenent et ceteri auctores et p̄tr r̄ae illa
 des̄io q̄ dat̄ q̄ pp̄rietatem, ē accidentalis pp̄ria,
 seu des̄criptiva, sed hæc des̄io ē argum̄ti ḡo n̄o
 ē sp̄tis. subdes̄criptiva. mai. patet ex sum̄tis
 j̄o parte Dub. 10. de des̄io pag. 93. p̄tr mm. hæc
 des̄io dat̄ q̄ q̄ d̄icubilitatem, sed q̄ d̄icubilitas
 ē pp̄rietas un̄tis; ḡo hæc des̄io dat̄ q̄ pp̄rietatem
 mm. patet ex dictis supra, n. pag. 333. dict̄, ex eo q̄

abijunct

aliquid potest esse in multis, sed hinc iniqua proprietates. Jam
 quod potest predicari de multis. quod potest predicari de multis & proprietates
 quodam fluens ab ista unitate. Genus est unitas, si per
 se definit per potest predicari de multis, aliter definit non per
 sed descriptive.

Conclusio tertia.

Essentialis et quidditativa generis definitio
 haec est. Genus est unitas respiciens plu-
 res species in eo quod quidd.

Probatur quod sit ista definitio. Illa definitio est ista quod dicitur
 quod genus est distinctum, sed haec definitio est huiusmodi. Genus est
 definitio maius patet. patet enim. Genus in hac definitio est unitas
 quod ut dictum est, genus est respectu s. potest predicari de multis.

Distinctio est, respiciens plures species. per hoc non distinctio
 per se per genus, quod illa non respiciat plures species,
 sed in plura numero. Per se in quidd, distinctio est
 propria et acci dente, et est per distinctio, licet non potest
 non in absolute in quidd, sed in quale quod, haec
 per modum alteri adiacentis. Genus vero potest
 absolute in quidd in quidd aliquid per modum per se
 stantis.

Alia alias dantur definitio. Ut genus est unitas
 et unitas cui subiacent plures species quidditativa
 rina. Item genus est unitas quod est plures species
 in quidd. Alii definiunt hoc modo. Genus est unitas
 esse multis specie differentiis in quidd pars propria,
 ad modum per se stantis; quod definitio bonas et a non
 non multum distincta, si tu nota in intelligatur. /
 Et quidem haec ultima definitio satis bene explicat rem
 generis nec reperit si pariter quodam remansit in
 illa quod a Porphyro non fuit explicita significata

Definitio Generis
 essentialis et quidditativa.

1. Genus in definitio
 est unitas.

2. Distinctio, respiciens
 plures species.

3. In quidd.

1. Definitio variis
 a variis aucto-
 ribus assignata.

Secunda

non est definitio, sed
 est propria seu
 auctores et potest
 non se acci dente
 est definitio et
 maius patet et
 est pag. 93. potest
 ab omni, sed potest
 et definitio dicitur
 supra, n. pag. 93. potest

p[ro]p[ri]etate de pluribus p[ro]p[ri]e, hoc de pluribus numero dif-
 ferentibus. q[ui] p[ro]p[ri]etate r[ati]o n[on] e[st] d[ist]ra ultima, d[ist]ra
 de petro et paulo, q[ui] t[er]m[in]o numero differunt: S[ecundu]m
 le vero, q[ui] e[st] d[ist]ra subalterna p[ro]p[ri]e de h[er]e d[ist]ra
 q[ui] p[ro]p[ri]e differunt. Consequa recte infer[re] non n[on] u[er]o,
 deq[ue] maior r[ati]o unig[ua] p[ro]p[ri]e alteri; ad q[ui] facile est
 respondere ex dictis, illam d[ist]ra d[ist]ra m[od]o q[ui] inter
 g[en]er[um] et p[ro]p[ri]e infer[re] non potest sumi ex eo
 q[ui] g[en]er[um] de pluribus p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e vero de pluribus
 numero p[ro]p[ri]e certum, sed sumi ex eo, q[ui] h[ab]et o[mn]i-
 d[ist]ra p[ro]p[ri]e m[od]o p[ro]p[ri]e certum; ita q[ui] g[en]er[um] p[ro]p[ri]e certum
 ut pars e[st] p[ro]p[ri]e, p[ro]p[ri]e ut tota e[st] p[ro]p[ri]e q[ui] d[ist]ra m[od]o
 p[ro]p[ri]e certum ut explicat[ur] e[st], in ipsam d[ist]ra d[ist]ra,
 d[ist]ra vero infima et subalterna p[ro]p[ri]e h[ab]et eundem
 m[od]o p[ro]p[ri]e certum sine d[ist]ra de pluribus numero
 sine p[ro]p[ri]e differentibus s[ecundu]m d[ist]ra p[ro]p[ri]e de
 h[er]e d[ist]ra q[ui] g[en]er[um] p[ro]p[ri]e; hoc e[st] q[ui] m[od]o ad
 r[ati]o e[st] eodem modo p[ro]p[ri]e r[ati]o q[ui] d[ist]ra ultima
 de petro et paulo. q[ui]are d[ist]ra ultima et subal-
 terna non d[ist]ra g[en]er[um] p[ro]p[ri]e, q[ui] non h[ab]et terminos
 p[ro]p[ri]e d[ist]ra, s[ecundu]m q[ui]are, m[od]o
 q[ui]dem certum e[st] q[ui] differant p[ro]p[ri]e, sed in modo respi-
 cendi et p[ro]p[ri]e p[ro]p[ri]e y veniunt, ex quo
 modo r[ati]o p[ro]p[ri]e terminari in p[ro]p[ri]e d[ist]ra
 d[ist]ra.

Obi[er]it q[ui]o. Quisquis definitur e[st] p[ro]p[ri]e,
 per g[en]er[um] et d[ist]ra debet definiti, sed g[en]er[um] in
 eo non potest per g[en]er[um] et d[ist]ra definiti. q[ui] non
 potest e[st] definiti. mai[or] e[st] d[ist]ra ex p[ro]p[ri]e

ptu min. Genus in est comprehensibile sub se 10.
 suprema genera qd commentum, sed hoc
 suprema genera non sunt supra se aliud
 genus, aliud non spectat suprema genera qd
 genus in est non tollit aliq genus qd potest
 definiti.

R. Concedendo mai. et negto min. ad pbtem
 item R. concedendo mai. et distingueno min.
 genera suprema non sunt supra se aliud genus
 si qd de rebus sita suam existentiam, vel sita
 suas nitas reales, qd in pdi commentis coor-
 nam, qd no min: si considerent sita unum
 salubrem suam quatenus sunt tam intentionem
 generis, nego min. hae n. rae sunt genus, et hoc
 genus a unite; non qd respectu illorum sic,
 mentem quatenus sita suas nitas reales ab-
 lute considerant, sed quatenus sunt esse cognitum
 et abstractum a suis inferioribus qd sunt differentia
 rae cuius esse sunt unites et genus fractio-
 gica.

O bices 20. Idem nam potest esse inferior et
 superius respectu eiusdem, sed si genus in est de,
 suis res per aliud genus spectat superius et inferior respectu
 tu eiusdem. qd genus in est non potest definiti qd
 aliud genus. mai. potest. inferior et superius sunt
 opposita qd non potest unum et eodem generare. ptu
 min. qd spectat inferioris superius illo genere qd
 definiti res, qd genus in est est superius ad sua genera
 in

ni parti culari, sed genus per q^o definit res q^o genus
 in eade aliquo gen^o in parti culari q^o est
 sup^o respectu illi^o, q^o nec et op^o inferi^o illi^o,
 q^o est q^o definit per genus a inferi^o ad illud q^o y
 definit ut patet in h^o, q^o a inferi^o ad illud
 q^o per illud h^o per sua gen^o definit, q^o et
 genus in eoi est inferi^o ad illud gen^o unite
 se: per quod definit et in h^o q^o nec genus
 cum aliis unite. q^o ita sunt inferi^o respectu
 unite, q^o a gen^o p^o illud.

R. Disting^o nemo mai. idem non pot^o esse
 sup^o et inferi^o respectu eiydem p^o eandem
 r^o, q^o ead^o maiorem. p^o d^o maiorem r^o
 vero mai. eodem modo disting^o nes n^o.
 q^o unig^o intelligeretur nota q^o gen^o q^o quod
 definit gen^o in eoi et p^o sit unite, in quod
 p^o ita p^o cabilia quoniam, q^o unite et
 sup^o et inferi^o genere in eoi q^o definit sub d^o
 sa r^o; sup^o q^o dem et p^o, inferi^o acci^o dent^o;
 liber et de nominative. q^o acci^o dent^o aliter
 gen^o de nominat^o ni parti q^o unig^o ut eoi
 p^o cabilit^o p^o fundit q^o p^o et formal^o in r^o
 p^o cabilit^o, et p^o in sua r^o generis in
 parti culari. eadem r^o gen^o q^o nec h^o de,
 finig^o et sup^o q^o unite. in p^o de
 p^o non p^o p^o; q^o unite p^o non et
 gen^o, aliter eoi p^o cabilia et p^o generis, sed
 et sup^o acci^o dent^o aliter, quatenus a gen^o in eoi
 sub quo p^o h^o gen^o in parti cui sunt gen^o,
 nis acci^o dit. Est vero inferi^o p^o, h^o et p^o

p d d e a d , g e n e r e u n i t e , q u o s n o n r e p u n g a n t
 s u l b e n e p o t u n i e t o i d e m g u e n i r e p t e a d i n e e r
 f o r e t u r a e m q u e r t i n i n i l l i s i n t e n t i u n i t e
 l e g i t i m i t y . P e r b e n e d o c t r i n a I o l u e s e t a l i
 i n d a n t u m q u o d f i r i s s o l e d h o c m o d o . N i h i l p t
 d e f i n i r i e p t e r n i s i f i l f i e s , s u l g e n e r n o n e
 f i e s , i m o f i e d i s t i n g u i t a b i l l o , q u o n o n p t
 e p t e r d e f i n i r i . P e r d i s t i n g u e n d o m a i . n i h i l
 p t d e f i n i r i n i s i f i l f i e s i n e o i e t e p t e r n e g o
 m a i . n i s i f i l f i e s i n p a r t e e t a c c i d e n t a l i t e r
 t e r q u o d e o m a i . h u n e e u m i n i m . s u l g e n e r n o n e
 f i e s i n e o i e t e p t e r q u o d e m i n i . n o n e f i e s i n
 p a r t e e t a c c i d e n t a l i t e r , n e g o m i n i . q u o a c c i d e n t
 p t d e f i n i r i e p t e r n e g o q u o d e p t e r . e x e o n . q u o g e n e r
 a b s t r a h e t a b o r t u g e n e r i l e q u o i n r a e g e n e r i s t u
 n u m e r o d i s t i n g u i t a c c i d e n t a l i t e r e t d i
 n e m i n a t u r e p d e m f i e s i n p a r t e . s i u n t e t
 h o e x e o q u o a b s t r a h e t a p r i n c i p e e t p e t e r q u o
 n u m e r o d i s t i n g u i t , a c c i d e n t a l i t e r e t d e n e m i
 n a t u r e q u o d i n t e r i n r a e a l i e n i g f i e s p a r t e s .
 e x q u o t u n o n t r i e t i n f o r e , q u o i n p o d i c a b i l i
 t e g e n e r f e n o n d i s t i n g u a t i n f i e e o q u o d e a
 b i l i , q u o i n p o d i c a b i l i t e n o n e h u n e n e l i l l o f i e s
 i n p a r t e , s u l f i e s i n e o i . g e n e r a . n e n e f i e s
 i n e o i s u l i n p a r t e , s i n t e t d i s t i n g u e f i e s e t
 f i e s a l i e n i d i s t i n g u i t , s o l o n u m e r o d i s t i n g u i
 t u . e t t u n o n p o t e t e x h o c i n p o d i c a b i l i
 n o d i s t i n g u i a t e o .

Olivier

Olivier
 p d d e a d , g e n e r e u n i t e , q u o s n o n r e p u n g a n t
 s u l b e n e p o t u n i e t o i d e m g u e n i r e p t e a d i n e e r
 f o r e t u r a e m q u e r t i n i n i l l i s i n t e n t i u n i t e
 l e g i t i m i t y . P e r b e n e d o c t r i n a I o l u e s e t a l i
 i n d a n t u m q u o d f i r i s s o l e d h o c m o d o . N i h i l p t
 d e f i n i r i e p t e r n i s i f i l f i e s , s u l g e n e r n o n e
 f i e s , i m o f i e d i s t i n g u i t a b i l l o , q u o n o n p t
 e p t e r d e f i n i r i . P e r d i s t i n g u e n d o m a i . n i h i l
 p t d e f i n i r i n i s i f i l f i e s i n e o i e t e p t e r n e g o
 m a i . n i s i f i l f i e s i n p a r t e e t a c c i d e n t a l i t e r
 t e r q u o d e o m a i . h u n e e u m i n i m . s u l g e n e r n o n e
 f i e s i n e o i e t e p t e r q u o d e m i n i . n o n e f i e s i n
 p a r t e e t a c c i d e n t a l i t e r , n e g o m i n i . q u o a c c i d e n t
 p t d e f i n i r i e p t e r n e g o q u o d e p t e r . e x e o n . q u o g e n e r
 a b s t r a h e t a b o r t u g e n e r i l e q u o i n r a e g e n e r i s t u
 n u m e r o d i s t i n g u i t a c c i d e n t a l i t e r e t d i
 n e m i n a t u r e p d e m f i e s i n p a r t e . s i u n t e t
 h o e x e o q u o a b s t r a h e t a p r i n c i p e e t p e t e r q u o
 n u m e r o d i s t i n g u i t , a c c i d e n t a l i t e r e t d e n e m i
 n a t u r e q u o d i n t e r i n r a e a l i e n i g f i e s p a r t e s .
 e x q u o t u n o n t r i e t i n f o r e , q u o i n p o d i c a b i l i
 t e g e n e r f e n o n d i s t i n g u a t i n f i e e o q u o d e a
 b i l i , q u o i n p o d i c a b i l i t e n o n e h u n e n e l i l l o f i e s
 i n p a r t e , s u l f i e s i n e o i . g e n e r a . n e n e f i e s
 i n e o i s u l i n p a r t e , s i n t e t d i s t i n g u e f i e s e t
 f i e s a l i e n i d i s t i n g u i t , s o l o n u m e r o d i s t i n g u i
 t u . e t t u n o n p o t e t e x h o c i n p o d i c a b i l i
 n o d i s t i n g u i a t e o .

Iste generis a signata à Porphyrus.
 Ad q. B. nimirum definitio huius dicitur non
 esse nam realem q. fulferunt ea inten-
 tionis, ut bene ptat ea ratio: neq. et ex q.
 gregatij neq. tam intentionem generis in
 abstracto, ut bene quoz ptat argum. Sed de
 finitio huius dicitur ea intentio in concreto
 ea intentio in abstracto e ipsa forma vel
 forma generis qua nra est denominantur
 generis, et hanc forma in abstracto ut calur
 generis. ea intentio in concreto nihil
 te aliud qua forma illa relativa ratio quod de
 nominal ipsam nam, vel quatenus in ipsa
 na ptat sua est quasi finitio; et hanc
 ea intentio in concreto, et generis: q. termi-
 ny connotabilis dicitur forma et ptat.
 Ad argum. q. in forma B. Nihil aut. ab pra-
 tione huius dicitur aut. definitio in hanc de,
 hanc non e ea intentio in abstracto q. calur aut.
 Hanc ea intentio in concreto, neq. aut. et
 hanc intentionem in concreto generis dicitur
 a signata.
 Sed contra dices. ea intentio generis nullu
 hnt mate emi applicet. q. non definit hnt in
 intentionem in concreto. connotata nnt. q. ea
 generis hnt nam et forma. Sed pte aut, illud
 mate vel est ens reale vel ratio, sed nul,
 tu hnt pt dicit. q. nullu et hnt mate. pte
 item aut. nimirum non e ens reale. alius
 contra ratio non pnt habere rationem generis
 q. fulferunt. nntas finitio e ens ratio, et tu ut
 , sic

Iste generis a signata
 ad q. B. nimirum
 definitio huius dicitur
 non esse nam realem
 q. fulferunt ea inten-
 tionis, ut bene ptat
 ea ratio: neq. et ex q.
 gregatij neq. tam
 intentionem generis in
 abstracto, ut bene quoz
 ptat argum. Sed de
 finitio huius dicitur
 ea intentio in concreto
 ea intentio in abstracto
 e ipsa forma vel forma
 generis qua nra est
 denominantur generis,
 et hanc forma in
 abstracto ut calur
 generis. ea intentio
 in concreto nihil te
 aliud qua forma illa
 relativa ratio quod de
 nominal ipsam nam,
 vel quatenus in ipsa
 na ptat sua est quasi
 finitio; et hanc ea
 intentio in concreto,
 et generis: q. termi-
 ny connotabilis dicitur
 forma et ptat.
 Ad argum. q. in forma
 B. Nihil aut. ab pra-
 tione huius dicitur
 aut. definitio in hanc
 de, hanc non e ea
 intentio in abstracto
 q. calur aut. Hanc
 ea intentio in concre-
 to, neq. aut. et hanc
 intentionem in concre-
 to generis dicitur a
 signata.
 Sed contra dices. ea
 intentio generis nullu
 hnt mate emi applicet.
 q. non definit hnt in
 intentionem in concre-
 to. connotata nnt. q.
 ea generis hnt nam
 et forma. Sed pte
 aut, illud mate vel
 est ens reale vel ratio,
 sed nul, tu hnt pt
 dicit. q. nullu et
 hnt mate. pte item
 aut. nimirum non e
 ens reale. alius contra
 ratio non pnt habere
 rationem generis q.
 fulferunt. nntas
 finitio e ens ratio,
 et tu ut , sic

di dicitur de geny requiritur s. predicabilium. neq. et
 mate generis e. ens raris, alias nulla na realis
 reperit esse substratum huius rae intentionis
 genere status sed falsu hoc esse quod in
 arti, q. nemu geny dr respectu bruti et hers.
 R. ad hoc argtu negat ens, q. geny si: vel,
 tu habeat mate, cui sua rarem fructem op,
 plicet. ad ptaem dices. mate generis neq.
 esse ens reale tm, nec raris tm, nec et esse
 aliqd unu abstractu ab ente reali et raris.
 alias daretur enti reali et raris aliqua raris uni,
 uoca ead, quam tu nemo admittit. sed mate
 q. respondet rae intentioni generis in cuius
 rae raris generica q. mediu uniu mates puen
 tu. et hoc q. in raris vel unitas puenit et
 eo q. raris sunt denominabiles ab illa rae
 intentione generis, raris uniu pofruat sicut
 unu pta, seu mate rae intentionis generis
 ca.

Dubium Tertium
 Utrum genus praedicetur
 ut totum; an ut pars de
 spe: Et utrum possit geny
 in una specie uersari?

Pro

Pro huius subiecti explicatōe Nota qd quod dicitur
plex fit p̄dicatio. Alia directa. Alia Indirecta.
Prædicatō directa tr̄ illa in qua id p̄dicat q̄ h̄t
se ex sua n̄a ut forma respectu p̄t̄i. Indirecta
tr̄ illa in qua id q̄ suapte n̄a h̄t se ut form
p̄t̄i de sua forma. Alii hoc modo describunt
Prædicatō directa ē in qua id q̄ apt̄is & p̄dicari
p̄t̄i. ut h̄t ē aut. Prædicatō indirecta ē illa in
qua id quod ex sua n̄a apt̄is ē subiecti, p̄t̄i
ut aut ē h̄o. Pro hanc descriphōem intelligentiā
sciendum p̄t̄i in p̄dicatōe habere se ut formā respec
tu p̄t̄i; et formā habere se ut m̄am respectu p̄t̄i
ē vni qd p̄dicatō tr̄ directa qd̄ forma h̄t situm
p̄t̄i; et qd̄ m̄a h̄t situm p̄t̄i: Sicut a. p̄t̄i & an,
et copulam: p̄t̄i post copulam. septem p̄dicatōes
directas ē hanc pp̄is. petrus ē albus q̄ albus figat
formam petri, q̄ suapte n̄a enuntiatur de il
lo sicq̄ h̄t situm p̄t̄i, q̄ sicut debet forma. Hanc
a. p̄t̄i albus ē petrus ē p̄dicatō indirecta, q̄
id quod h̄t p̄t̄i se ut m̄a, ponit locū forme
qd̄ sup̄is p̄t̄i de inferiori ē p̄dicatō directa.
ut qd̄ tr̄ petrus ē h̄o, h̄t ē aut. Prædicatō qd̄ sup̄is
h̄t se q̄ ut forma q̄dam q̄ recipitur in inferiori,
ly in p̄t̄i; at qd̄ inferiori p̄t̄i de superioris p̄dicatō
ē indirecta, ut qd̄ dicitur aut ē h̄o, h̄t ē petrus

p̄t̄i

Prædicatio directa præter appellatam solet prædicari, in di-
recta vero tunc est talis sicut quædam prædicatio in
subiecto quæ vim an genus prædicat de se ut totum
vel ut pars, intelligi debet de prædicato dicta non
a. indirecta.

Conclusio Prima

Genus prædicatur de specie vel totum et vel pars.

Tota comitatio est D. Thoma. Præterea in ratione qua
ad primam partem. Genus præter de specie vel genus
sed non prædicari vel genus nisi sit unum quoddam
totum partem amplectens plures species. Quod genus præter
de specie vel totum quoddam prædicatur. mai. Obstat
præter minus. genus vel unum dicitur respectu et aptitudi-
nem ad eandem in multis specie distinctis, quod
vel genus continet plura specie, sed vel continet plura specie
et totum partem, quod genus præter de specie vel totum.

Quod vero est præter vel pars præter hoc ex his.
2o ratione. Genus præter de specie vel quod componens illam,
sed præter vel continens et præter vel componens et
prædicari vel pars. quod præter vel pars illius.

Hæc comitatio quæ aperit genus prædicari vel totum,
intelligi debet vel totum ^{potentiale} partem, quia sit to-
tum ^{actuale} partem petendum ex sumulis, ex D. de
diffinitio ubi de diffinitio filii potatis et actualis eximij.

et præter.

et p̄ter quōd genū non sit totum actuale respectu
 sp̄m̄ aut et differentiam. totum actuale est iter clarū
 dicit suas partes ex ḡb̄ actu componit, sed actu
 aut n. g. non claudit actu h̄m̄ et brutū rate et irrate
 actu, alias ubi unū respiciat aut; illi effect h̄ et rate
 quōd cō falsū ē. quod vero genū totum pote
 p̄batum ex contrite manet. Et insup̄ p̄ter hanc rāe.
 totum pote nihil aliud ē quam quōdam f̄
 p̄ig ad sua inferiora, sed aut n. g. et aliud quō
 unū genū ē p̄ig qd ad p̄tes et dist̄as, qd ē totum
 quōdam pote respectu illam. Rursus qd in
 certū ē, q. genū p̄ter ut totum et ut pars
 li, ut, p̄t dup̄ter sumi. Specificative et r̄m̄,
 p̄licative: si sumatur, ut, specificative certū
 q. genū p̄ter de sp̄e ut totum pote et ut pars
 ad hoc n. nihil aliud petiū quam ut id qd de sp̄e
 p̄ter sit totum pote et pars actualis meta,
 phisica, sed aut n. g. et totum pote et pars
 metaphisica, qd p̄ter ut totum pote et ut pars
 specificative. n̄o. p̄ter et imprimis q. aut sit to,
 tum pote patet; q. vero et sit pars metaphisica
 p̄ter, aut vero componit h̄m̄ n. sp̄m̄ sine
 ista compositio sit realis sine rāe, sed nihil
 p̄t aliud q. parere nisi pars respectu illū
 qd aut erit pars respectu h̄m̄.
 Si li, ut, sumatur r̄m̄ p̄licative ita q. d̄ferē
 sit rāem totū et rāem p̄ter qd rāem p̄ter

¶ p[ro]p[ter] de sp[eci]e, falsum e[st]. si reduplicative ita
 quod r[ati]o tot[us] d[omi]ni p[ar]tis sit rel[ati]o ad h[oc] ut g[en]us
 p[ro]p[ter] de sp[eci]e r[ati]o e[st]. Im[mo] p[ro]p[ter] id q[uo]d p[ro]p[ter] in r[ati]o g[en]e
 r[ati]o de sp[eci]e est illis sp[eci]e, sed r[ati]o tot[us] d[omi]ni d[omi]ni
 p[ar]tis non e[st] r[ati]o sp[eci]e q[uo]d p[ro]p[ter] in p[ro]p[ter] g[en]e
 r[ati]o, maj[or] est. p[ro]p[ter] r[ati]o de sp[eci]e n[on] h[ab]et
 illa p[ro]p[ter] r[ati]o q[uo]d aut indifferens e[st] ad plura
 sp[eci]e distincta; nec est de sp[eci]e ill[ud] q[uo]d sit pars
 metaphisica ips[um]; q[uo]d r[ati]o tot[us] d[omi]ni d[omi]ni non e[st]
 r[ati]o sp[eci]e q[uo]d de sp[eci]e p[ro]p[ter]. Im[mo] p[ro]p[ter]. Ut aut
 p[ro]p[ter] de h[oc] aut alia sp[eci]e p[ro]p[ter] h[oc] m[od]o
 c[on]s[er]v[ati]o n[on] e[st] q[uo]d sit pars a[ct]uale a distinctis, sed
 ut e[st] pars ips[um] e[st] totum quodam p[ro]p[ter] e[st] d[omi]ni
 pars q[uo]d ut p[ro]p[ter] sp[eci]e d[omi]ni et explicita adferat
 r[ati]o p[ar]tis respectu sp[eci]e: q[uo]d ut g[en]us p[ro]p[ter] d[omi]ni,
 r[ati]o de sp[eci]e p[ro]p[ter] h[oc] m[od]o d[omi]ni quod sit totum
 p[ro]p[ter] e[st] pars metaphisica.

Conclusio Secunda

Genus ut e[st] totum quoddam
 factuale potest conservari in una
 sp[eci]e et in unico individuo nonne,
 ro ut e[st] totum p[ro]p[ter].

H[oc] e[st] c[on]s[er]v[ati]o r[ati]o p[ar]tis p[ro]p[ter] g[en]us. Genus n[on] g[en]us.
 aut ut e[st] totum a[ct]uale h[oc] d[omi]ni p[ro]p[ter] d[omi]ni
 sp[eci]e in n[on] sensibile, sed h[oc] p[ro]p[ter] d[omi]ni p[ro]p[ter]
 p[ro]p[ter] in unica sp[eci]e a[ct]uale h[oc] n[on] g[en]us. et in
 unico individuo. q[uo]d g[en]us ut e[st] totum a[ct]uale
 potest

ubi tota specie pertulad. go ut sic non pot in
 unica spe nel in diuiduo gseruari: gserua
 pates, pto ans, fntis gfochio genens ubi to,
 tum poate sunt diftra q actuant el pfirmant
 ipm geny sed has diftras gfi crentes, non tll
 in unica spe nel unico in diuiduo, go geny
 non tll et totam suā fntem gfoctionem
 in una spe. go in unica spe neq geny ut
 totum poate gseruari.

Quod de genere in hac parte statuta est
 hinc et, ne inferri idem repetere tenea
 mur, et aperendum e de spe. quod se:
 spes ut totum poate respectu in diuiduo
 nequeat gseruari in unico in diuiduo
 bene vero ut totum actuale. hoc imptr.
 spes ut totum actuale tm sicut pra ptoas
 sita, sed hoc pot gseruari in unico in diuiduo.
 go. 2o pars quod spes ut totum poate
 nequeat in unico in diuiduo gseruari pto.
 go spes ut totum poate e qd determinabile
 et distinctus gdes notus duantes per
 distincta gditiones in diuiduoantes neque,
 und in uno in diuiduo repiri go neq et
 spes ut totum poate poterit in uno in
 diuiduo gseruari. ma. gstat de n spes
 nante uptr opendi in pluri by numero
 distinctis q distinctis sumit a gdes in
 diuiduoante pto om: nam alius unū
 in diuiduo spe plura in diuiduo, differ
 ret

vel et non differet ab aliis individuis.
 p^{te} 20. Species ut totum potestate unitate, sed
 unitate ut sic quod pluralitatem inferi orum
 go species ut totum potestate neque in unico in
 individuo generari. max. p^{te}. Species ut to-
 tum potestate nihil aliud dicit quam aptitudi-
 nem sperandi in multis. numero si finis
 his continens illa in sua potestate sed hoc
 aptitudo est proprie unitatis go species ut totum
 potestate a unitate. min. p^{te}. ex ipsa parte
 unitatis apti, q^{ue} a unitate apti sperandi in mul-
 tis. go. Hanc ratio a fortiori patet idem de
 genere et est aliter unitatis q^{ue} logicis asside-
 rata salvari nequeunt in unico tunc in
 individuo aut p^{te} p^{te} ex se ut unitatis
 sunt potestates inferi in multiplici tota.
 Hic nonnulli ponunt differentiam inter p^{te}
 et genus dicentes speciem posse generari in
 uno individuo non vero genus in unico
 p^{te}, q^{ue} autem si loquantur de p^{te} ut totum
 actuale est audiendi sunt, si vero de ea ut
 totum potestate audiendi. Species n. ut totum potestate
 non minus respiciat plura in individuo quam
 genus plures p^{tes} p^{te} p^{te} illos genus non
 potest generari in unico p^{te} ut totum potestate
 go ut sic respiciat plures p^{tes}, go nec p^{tes}
 ut totum potestate potest in unico individuo
 generari. nempe q^{ue} dem est ex parte generis
 quod unitate spe^{rum} rationem quare negatur
 posse

prope p[ro]p[ri]etate in unica p[ar]te quam p[ro]p[ri]etatem
 in unius individuo q[uo]d dicitur quod genus
 p[ro]p[ri]etatis dicitur et in ordine ad quod
 totum p[ro]p[ri]etate dicitur intrinsicè illud q[uo]d dicitur
 et p[ro]p[ri]etate dicitur illud n[on] quod dicitur p[ro]p[ri]etate
 dicitur dicitur n[on] in dicitur dicitur quod
 p[ro]p[ri]etate in p[ar]te dicitur illud n[on] in dicitur
 p[ro]p[ri]etate sed p[ro]p[ri]etate dicitur affi-
 ciunt et dicitur dicitur alij dicitur dicitur p[ro]p[ri]etate
 prope p[ro]p[ri]etate in unius individuo, n[on]
 n[on] genus in unica p[ar]te. Sed hi dicitur
 legunt de p[ro]p[ri]etate ut totum dicitur, n[on] ut
 totum p[ro]p[ri]etate dicitur ex illorum dicitur p[ro]p[ri]etate.

Obi dicitur q[uo]d contra iam dicitur. si genus
 dicitur ut totum quod dicitur, genus in modo
 dicitur n[on] dicitur a p[ar]te alij dicitur n[on] e-
 de dicitur, q[uo]d genus n[on] dicitur ut totum. n[on].
 patet; nam alias genus et p[ar]te n[on] dicitur
 dicitur diversa dicitur dicitur dicitur dicitur
 totum dicitur. mai. p[ar]te ex dicitur. p[ar]te n[on].
 in hoc dicitur a genere et ipsa dicitur ut
 totum, h[ab]et, ut dicitur totum dicitur p[ar]te
 de quo dicitur genus n[on] dicitur ut p[ar]te
 p[ar]te. q[uo]d genus n[on] dicitur ut totum
 dicitur n[on] dicitur dicitur dicitur dicitur
 ut totum et ut p[ar]te. q[uo]d genus n[on] dicitur
 ut totum et ut p[ar]te. dicitur p[ar]te, dicitur dicitur
 dicitur dicitur dicitur. q[uo]d dicitur dicitur

P[ar]te

Qd dicari ut totum et ut pars.

R. 19. Distinguen-
 dū aut totum eodem modo quo spēs, non
 differret à spēs quædam ma: si geny qd dicari
 diverso modo nego ma: et si se res tot.
 geny n. si cel quædam cum spēs in hoc qd
 in partem totum compositum vel tota spām
 subire tu differret ab illa in modo illa impy
 tanti. nam spēs n. g. tot ad part debet,
 minate totam spām aut se: et rate, et
 geny nempe aut, determinate tota aut
 primum sentienti; rate vero non ad part
 nisi indeterminate et in differret.

R. 20. Geny qd dicari ut totum potate. spēs
 ut totum actuale. hoc et tota actu geny
 spām. Et hi duo modi qd dicari suffi-
 unt ad diversificanda qd dicati hō. Ad
 tam plātem R. 19. repugnare qd idem
 sit totum actuale et pars actualis non vero
 repugnare qd idem sit totum potate et pars
 actualis. et hoc modo se tot geny respectu
 spēs. aut n. simpli modo et pars actualis qd
 cum dista componit hōrem et tota tota potate
 qd in potia ginet et altera partem spēs

R. 20. Distinguen-
 dū aut. repugnare idem
 qd dicari ut totum et ut pars plusice quædam
 aut. n. et apte ce nego aut. et si cere. quod
 parti plusice repugnare ipse tota, et ut tota
 qd hi

partes repugnant esse partem ut patet in
composito genitivo, quod non est pars formae
vel materiae similiter pars pluralis non est
totum compositum et ideo tales partes pluralis
non possunt predicari in recte de suo toto.

Falsa n. e. hanc opinionem hanc materiae, sed hanc
genitivum obliquum ut hanc compositivam materiae
et formae. At vero pars metaphisica potest bene
esse totum potest, et est totum potest bene
ut esse pars speciei metaphisicae hanc. quod et pars,
si metaphisica intrinsece et connexa a se, fit totum
quodammodo potest et recte huiusmodi quod potest dici,
si in recte de specie.

Obiicitur 20. Si genus predicaretur ut totum po-
tate predicaretur ut quod in differens et esse, sed genus
non potest de specie ut quod in differens esse non potest
ut totum potest. mai. potest. totum n. potest et unum
quod est quod indifferens et esse. min. potest genus n. quod aut
quod potest de hanc potest ut quod determinatum quod hanc
distraam ad hanc speciem. sed quod potest ut determi-
natum non potest ut indifferens, quod genus non predica-
bitur de specie ut quod indifferens nec ut totum potest.

R. Hoc arguitur recte quod bene genus non hanc predicat,
si de specie ut totum potest sed et ut partem meta-
phisicam quod nos libenter concedimus; non hanc potest
genus nullo modo predicari de specie ut totum potest
quod genus potest de specie fit quod non potest illam gimes.
per distraam vero solam limitat hanc quod glectum
sibi extrinsecum quod non est indifferens tollit.

Obi

Obijeres 3.º Contra 2^{am} Constem. Genus
 et spes identificantur propter. q^o posita spe po-
 netur et gen^o. q^o gen^o potest saluari in unica
 spe. ja sequa p^otr. q^o nihil pot est sine illo
 q^o fili est, alias aliqd posset esse sine sua
 sp^o q^o absurdum e^o, ans p^otr. gen^o p^otr est
 de spe ut aut de h^ore, q^o gen^o et spes identi-
 ficantur propter. et forma e^o h^ore de genere et spe
 ma^oat^oter, h^ore q^o ip^ois n^ois substratis istis se,
 eundis intentionib^o generis et spei.

R^o Concedendo ans et distinguen^o sequens.
 q^o posita spe p^otr et gen^o, q^o ad p^otr sp^o
 et ut totum actuale q^o sequam p^otr
 et gen^o p^otr totam e^o p^otrali saluam,
 nego sequam. Et eodem modo et stringens
 alteru^o sequens. et hoc arg^otm t^o p^otr q^o,
 n^o saluari in unica spe in ad^oquate, non
 vero ad^oquate.

Obijeres q^o. Illa p^otritas generis n^ois
 aliqd reale vel n^ois, neutru^o pot dici; q^o ficti-
 cia e^o hac distinc^o de toto p^otr. p^otr min.
 n^ois n^ois n^ois e^o aliqd reale. q^o de q^o e^o aliqd
 reale in genere, aut n^ois saluari in unica
 spe h^ore se: q^o si hoc p^otrali^o aliqd rea-
 le, saluari tota in unica spe q^o e^o p^otr dicta.
 nec e^o aliqd n^ois q^o p^otr. act^o ad q^o nem^o ordina-
 tur hac p^otritas e^o reale, q^o et ip^ois p^o,
 act^o e^o aliqd reale. sequa n^ois. q^o n^ois
 p^otr sumit ex actu, ans p^otr: aut n^ois p^otr hi

ad hanc speciem distram & aliquid reale sed ideo
 & aliquid ad quem ordinem potestatis generis
 go eius nem.

R. N. go min. & n. illa potestatis non reale
 aliquid sed ratio fructus loquens ut supra ex
 tes de unitis in eis, dicitur unig potestatis ad speciem,
 du in multis tunc tunc ex dependenter ab incho,
 quamvis manifeste aliquid reale sit incho. si
 nona substrata. ad impugnatum & q. aliquid illa
 ad quem ordinem potestatis generis fructus
 sit et aliquid ratio, aut n. determinati non q. ratio
 ut sic, non e. a parte rei, non dat n. aliqua
 actus realis independens ab incho mediante
 qua determinetur aut ad hanc speciem, p. distram.
 go aut a parte rei non e. determinabile fructus
 sed tunc rationem determinabilis & determinati
 tunc p. rationem. et hanc rationem autem ad quem ordinem
 potestatis generis est aliquid ratio fructus. et
 hanc solus mixta fundat in sententia cetera a
 Thomistis recepta q. statuit compositionem
 ex genere et distra non realem et ratio tunc spe.

Obicies go. Si acta hypothesei non ali,
 quam generis cum in unica tunc spe respici
 n. g. sicut in solo hanc, uti post diem in hanc
 fructus, propter formam vera specie ista se.
 hanc aut, in qua q. d. caret aliquid unile, sed non
 p. d. caret spes n. distra nec q. prim. nec accidens.
 go genus conservat in unica spe. Item potest
 eodem casu talis spes potest defini in sed est
 doctis q. stat genere et distra. go. tunc q. d. genus
 in unica spe.

R. Admittendo in casu voluto posse genus
 prædicari ut probat argum; et et posse eadem
 speciem definiiri et eodem genere predicari ut totum
 potest et q. poneret in sig. Septis sed negat q. hinc
 generari in unica spe quatenus e. totum
 potest; non n. illa spes exhaustivè ad æquata
 illig. prædicationem sed tunc in ad æquata. gener,
 nativè a. effecta prædicatione dicitur ad æquata ad
 æquata respiciendo et exhaustivè illam
 q. hinc in casuposito non obtingeret. alii
 dicunt, q. in casuposito generari genus me
 tantum non legitur, et solutio et prædicationem
 prædicationem.

Dubium Quartum.
 An genus quatenus ge-
 nus prædicetur de solis
 speciebus. an vero etiam
 de individuis specierum?
 Duo

Duo nobis in presenti dubio sunt examinanda
da multum inter se connexa.

1° An genus immediate potest de se ipso ita
q. immediate term: quae genus respicit sit ipse,
an vero aliqd aliud.

Nota duo.

2° An genus tunc dicitur de se ipso ita q. ad ea,
quibus terminat sit illius ipse tunc, respectu vero
indivisi suum non potest ut genus, sed alio
distincto modo. q. hanc solutio non tenet.

Nota.

Term. immediate dicitur illa q. se ipso et
nullo alio mediante, terminat aliquem
respectu sine transcendentali sine q. di-
camentalem, ut lumen v.g. dicitur term: im-
mediate visionis q. terminat illa se ipso
nullo alio mediante. Term: vero mediate
dicitur q. rae alterius terminat, ut color est
dicitur term: mediate visionis q. terminat illa
lumen rae luminis.

Term: imme-
diatus qui?

Term: mediate
qui?

Notandum est. Term: adaequata dicitur illa
q. ita terminat respectu aliquo ut alium term:
respicere non queat, quia rae term: adae-
quata potest infima est color q. ita termina-
t illam, ut ad nihil aliud potest se alius
extendere, q. q. n. attingit debet aliquo
colore esse affectum. Term: vero in adae-
quata est ille, q. quam vis terminet aliquid
respectu non tenet solus, sed alia simul termi-
nant. ut albedo est term: in adaequata visus
q.

Nota.

Term: Adae-
quatus q.?

Term: In adae-
quatus q.?

Quatenus
de
ro etiam
vis specia

ga licet terminet utriusque non tamen sola, sed
et alii colores sunt terminare, his protatis, ut

Conclusio Prima.

Respectum generis immedia-
te terminant species, et de illis generis
mediate predicatur constitutio,
respectu illarum vere in ratione gene-
ris seu primi predicabilis.

- Hoc. Con. ceteris recipit ab autoribus ex-
tis quodammodo immediate terminant generis quod
tunc subiectibile in quodammodo species et indivi-
1. duo. Sed propter quod pars una continetur. Illa im-
mediate terminant respectu generis quod im-
mediate species differunt, sed ipsa species sunt,
quod immediate hoc modo differunt, in divi-
n. ratione non specificam species differunt, quod species
mediate terminant generis respectu.
2. 2a pars patet. Illud patet immediate de ali-
quo quod nec potest probari, alia rationem priorem quamen-
tem illi, sed quod genus quoniam species non potest probari
si per aliam rationem priorem quoniam quoniam illi,
quod genus immediate patet de species, ma: supponit
ut certa ex lib. per se non potest: immo: et quod tal.
nam quod aut quoniam quoniam aut heri, non potest probari
aliquam rationem priorem, sed immediate compe-
tit. quod genus immediate compe: patet de species.
3a.

3a. Conditio pars quae generi respectu speciem
 habeat vera ratione generis propter ex defectu Porphyrii
 phyrig et eius phrasim sensu definitivum
 generi in ordine ad speciem. 3o respectu illam
 habebit vera ratione generis: ex qua ratio potest
 facile et probari immediatum terminum generis esse
 speciem, quia relativa quae definitivum per suum terminum
 immediatum definiti solet. sed Porphyrii definitio
 nisi generi quae est relativa in ordine ad speciem,
 4o spes immediate terminum habet respectu
 generis. Propter ultimum conitio quae autem:
 apparentes immediatum corollarium vel terminum
 generis non esse speciem vel individuum, quia
 veri debet assignari alijs terminis immediatis
 primum respiciat, sed hic non potest esse individuum
 nisi, 4o in individuo sub genere non ratio
 sui sed ratio speciei, ideo n. porphyre ait, quia hoc
 est autem. 5o spes est immediatus terminus generis
 quia ratio sui et non ratio alterius subiecti eius autem
 consequens patet ex dictis de terminis immediatis.
 Propter Leibnizii ratio sequitur quia nec individuum
 nisi nec spes est in individuo dicitur relativum quia
 genus sed subiectibile in quod incomplete esse speciem
 et individuum est in immediatus terminus generis.
 Sed haec responsio impugnat in sequens
 n. ex illa definitione Porphyrii et omni phrasim quae
 plane nullam, atque hoc asserere temerarium
 in phrasim: 3o et id ex quo sequitur. sequens
 la propter. Omne relativum ut recte definitivum
 definiti debet quod suum immediatum relativum

6. topic. 7.

quod respicit sui forma hanc sententiam Porphyrius
et Artes et ceteri Philo non definiunt genus
per sui medietate cordata seu tern.
Ito illorum defectu plane nitiosa e. ma. est
fictio. Impugnatur 2o. Genus respicit
sua inferiora ides qd ab illis participatur,
2o si genus non respicit suum medietate sed
aliquid aliud prius, et prius ab aliquo alio qua
a spe participabilis; sed hoc est absurdum
dicere, non n. e assignabile illud, qd prius
spe participet genus.

Conclusio Secunda.
Genus non tm respicit spes sed
etiam individua obtinet qd vera
rationem generis respectu plerum.
Hanc Con: a centro Nouaminus est
stimulans genus nihil qd spe respicit
sed antequam qd conito notum e individua
spe in duplii contra. Qdam sunt diversa
spei. ut petrus et Gugafaly, Qdam sunt eiqd
spei. ut Plato sertes. Hoc qd notat qd
Certis de individuis sita utramq; rationem
accepta pte. Genus non tm pte de spe
sed et de individuis: 2o genus non tm respicit
spe sed et individua. consuetudo patet.
Illa n. qd dicat fuitur supponit respectu
generis. pte vero aut. Ito qd dicit de Petro

venem hanc regionis Novemium qale gtra nomi,
 natifima plurimum sententia merito ab aliis
 roni ut. dices forte 20. ad has rases. nem spe q
 in his q pnty p dices gery; sed non servat raiem
 frntem generis, rai n. frntis generis e, q p dicit
 de pluribz spe differentibz & individua a. ista
 enumerata nec sunt diversa spei; sed raiem
 go gery non habet frntem raiem generis r
 spectu illent. Contra tra e, q ad raiem gery
 nis pntis tm q fit p dicit calile de pluribz spe
 distinctis in go; non a. raiem ut era. inferior,
 ra de qbz pnty, spe differentibz, sed sufficit q h
 beat aliqua inferiora eaz immediata spe
 distincta, et hae sunt ipsa spe. demde
 ad raiem generis sufficit q p dicit ut pars
 ofides, ut supra dictu, et ad mediu p respan,
 tis. hoc a. hnt respectu raiem individuum eadem
 spei. go. Et certe si gery ut gery pntis
 q era inferiora de qbz pnty epeut spe distin,
 ta, sequeret aut quatenus p dicit de hore
 non habere vera raiem generis, q tra falsu
 spe et ipsi contrarii afir mant. go. Pntis
 quela, q ad ut sic quatenus pntis de hore, no
 pntis de pluribz spe differentibz; go ut sic
 non haberet veram raiem generis: nec, nos
 et dicere volumus gery p respectu ad individua,
 dua illa enumerata frnter q dicitur in rai
 generis, sed volumus gery q quanciam p
 respectu ad spes in qm pntis term. imitati

f. n. 111

fructus & substantia e sua ratione fructum non
amittere, sed eam ad individua usque
tendere. Ex qly colligi potest qd terminatio
generis esse indivisa una utriusq; ordinis,
2o terminatio ad aequata non esse sola spes, sed
spes cum individuis.

Obiicies 10. Contra jam Concedentem
tam spes quam individuum subsistunt
generi in qd in complete qd spes et individuum
sunt aliquid esse in ratione subsistentis,
& immediate attingit a genere. consequenter
aut patet. Quia quoniam inveniunt inter se, in aliis
quodlibet esse inveniunt, sed spes et individuum
inveniunt in ratione subsistentis ut patet, qd
sunt aliquid subsistentis in quo conveniunt.
tunc ultra, sed hoc esse immediate
terminatio generis; qd nec spes nec individuum
immediate terminantur generis respectu.
patet min. hoc esse ratione sui et non ratione aliter
nisi terminat generis rationem, qd est immediatè
terminatio. consequenter patet, ex ratione termini,
nisi immediatè.

R. Concedendo autem et distinguendo consequenter.
ergo sunt aliquid esse univocè nam si
aliquam utriusq; eorum nego consequenter, qd
sunt eorum aliqua forma in sententia
subsistentis, quod est consequenter et hoc
notio subsistentis prius et immediatè
fundat in spe, mediate in individuis,

et hoc posito negat. min. q. si: alig. subiectis
 bile immediate terminet respectu generis q.
 sit distincta a specie et in individuis. hinc q.
 spes et individua eorum aliqua intentione
 non vero nam aliqua univocam q. im-
 diate terminet respectu generis. circa
 hanc solvitur obiter notum individua non
 referri distincta spe velat ad genus ab illa
 qua spes illa ad illud referunt. ubi non
 recte arbitrans conuenit. ut est 2. de
 genere art. 20. a seipentis speciem distinc-
 ta velat referri ad genus ab illa qua indi-
 vidua id ipsum recipi vident. fundamentum
 illud totum q. q. spes immediate in indi-
 viduali mediate referunt ad genus. sed hoc
 non efficitur non e. q. q. lumen et color
 antea spe velat visibilis si referunt ad in-
 formem. licet lumen immediate color vero me-
 diate terminet visibilitatem q. mediate ut
 immediate terminare respectu aliquid
 non causat distincta spe velat inter-
 minus. 20 sequitur q. genus habet duas spe-
 distinctas q. predicabiles et generis q. specie
 b. predicabilia. hoc ipse non admittunt. q. nec
 id ex quo sequitur. p. sequenda. non specifica
 predicabilis sunt ex specifica ratione subiectibus
 sed sicut illos in individua sunt distinctam spe
 subiectibilitatem ab illa quam sunt spes.
 q. et genus respectu illorum haberet distinc-
 tam spe predicabilitatem, ex quo clare sequit
 spe predicabilia b. q. q. tra eorum plurimum
 opinionem.

Obicies

Obiectis 20. Porphyrii ^{fr} nullam mentio-
nem fecit spei, in deſignatione generis, ſed ſignificat terminum.
Ad deſignationem generis ſpeſ ſpeciem, et multis modis intelligi
videtur: et quod magis ratio, quod genus non obtineat rationem
generis respectu individui duorum; et relativum huius
ſervat vel obtinet suam rationem in ordine ad
suum correlativum, seu correlativum generis a se ipſo,
ſed respectu individui generis non habebit
veram rationem generis.

R. Porphyrius non ideo vult in se individua
duo aut genus deſignari, quasi illa non recipiant
certam aut de illis quod dicatur; sed quia sufficiat hinc
genus et suum immediatum terminum: de clavis pro non exi-
stimans non omnes terminos enumeratim enume-
rare, quamvis eos terminos cognoscere singu-
los, septi care ad claritatem generis multum conducant
cognitionem; imo Porphyrius in deſignatione generis et nominis
nisi in sui terminum suum aut genus quod dicitur de
differunt, spe. 20, recte dicitur genus etiam terminari ad
individua.

Ad confirmationem R. copio mai. et distingue
min. Correlativum in et auctu generis et spes ges,
do min. mediata et remota nego min. obtinere,
gatis consequantur; non in huius respectu immediato
et sui termini, sed mediata et remota et servat
relativum suam rationem, ut patet in patet in prima
vere respicit eorum licet illorum respiciatur me,
diate, hinc mediante lumine.

Hinc dicta sunt de genere respectu spei et
individui. Restat modo quod spes, an genus
et respectu differunt habeat veram rationem gene-
ris

Genus non est genus
respectu differentiarum.

ris sunt predicabilia. ut n. g. aut respectu rationis
et irrationalis, quae sunt distinctae aures. ad quoniam quod
nempe est negativum. Praeterea quod genus
aut n. g. non predicatur quod de distinctis, sed de
vae generis est predicari quod, quod aut respectu dif-
ferentiarum non habet veram rationem generis. ma: potest aut
n. nec est pars definitio nec tota definitio distincta, quod non
predicatur quod. quoniam patet, potest aut. si quod
pars definitio, includeret in conceptum est distincta haec
necesse fieri, alias distincta non contraheret genus, quod
contrahens et contractum debent habere distinctos
conceptus, ita quod contrahens sit extra conceptum contra-
ctum; quod cum distincta contraheret genus, debet genus esse
extra conceptum contractum, quod genus non est pars definitio
distincta. Sed de hoc latius infra, subtra
de distincta.

Genus potest de specie
in abstracto, potest
non proprie esse in.

Quoniam res ultimo, circa motum potest candidi
generis an genus potest in abstracto de specie
n. g. humanitas et animalitas, an vero tum in
concreto; ad hoc est breviter genus in abstracto
bene potest predicari de specie in abstracto, humanitas
non accipitur forma se potest. in potest. de hinc,
manitatis bene potest predicari id quod de specie illius,
sed aures et de specie humanitatis quod bene potest
illa predicari in abstracto. ma: non habet distinctum
datum. potest enim de specie humanitatis et potest
re hinc, sed id quod ex sua specie habet potest hinc hinc
habet et potest aut, quod aures et de specie hinc,
manitatis. ma: potest potest. hinc potest et
aut, quod id quod potest potest hinc, potest hinc et

ex una sp̄ia aut. q̄ sequa vero p̄tr. aūtitas
 p̄tr. q̄ dicitur aut; q̄o si humanitas sp̄ter
 q̄ dicitur aut, aūtitas erit de sp̄a humanitatis.
 P̄tr idem r̄o. Partes d̄ctis bene p̄nt d̄firi
 de d̄finito q̄ d̄cari. sed aūtitas ē pars d̄ctis
 humanitatis, q̄o bene p̄t de illa p̄d̄cari. p̄tr min.
 si n̄ velles d̄firi humanitatem s̄e deberes
 d̄firi. humanitas ē aūtitas et rationali-
 tas, eo modo quo h̄o in ḡesto, d̄finit q̄ sit aūt
 rate. q̄o mi. vera. Dixi my d̄m̄o ḡenḡe
 accipiā p̄tm se q̄cise, q̄a in eo carne falce
 redderent q̄p̄ies. Sum̄is a. ḡenḡ n̄. y. aūt p̄cise
 q̄to q̄ d̄cari h̄u p̄tm q̄ d̄cari forma aūtis, h̄o ē
 viventi s̄m̄ilibis h̄u. et q̄ tales q̄p̄ies q̄p̄entals
 s̄e p̄tr. q̄a redderent h̄u s̄m̄ q̄ humanitas
 sp̄et forma aūtis q̄cise, q̄ certe falce ē.
 cum humanitas sit forma, aūt est aliqd̄ am-
 plis adhuc. P̄tr r̄o. Nulla pars q̄ n̄m̄ simul sit
 totum p̄ote p̄t vero p̄d̄cari de toto, sed aūt p̄cise
 se acceptum h̄u d̄cari partem, q̄o n̄ p̄t bene
 p̄d̄cari de toto vero.

Prævisi qd?

Dubium Quintum
 Vtrum Definitiones à
 Porphyrio traditæ sint
 bonæ speciei scilicet?

Fres

Tres species definitis tradidit nobis Porphyrius.
 1^a. Species est quae sub assignato genere ponitur.
 2^a. Species est de qua genus in quo predicatur.
 3^a. Species est de pluribus numeris differentibus in quo
 predicatur.

Et recte Porphyrius nam species tribus istis definitis
 ad arandum censuit: includit species tres habitudi-
 nes inata triplicem considerationem qua de ea potest
 re proponi. 1° Namque considerat species quatenus
 quid inferri in recta linea potest a mentali, ob hoc
 competit ei 1^a definitio ut patet. 2°. Considerant
 species quatenus in genere officii sunt de quo genus pre-
 dictum in quo ob hoc competit ei 2^a definitio. 3°. Potest
 considerari in ista inferiora respicit, et sub se
 continet, et sunt hunc respectu competit ei 3^a definitio.
 De duabus primis definitis et aequalis disputat,
 num scilicet sunt duae definitioes, an vero unica sit. Nos
 cum Alberto magno et aliis dicimus esse duas,
 cuius ratio haec est: quia istae definitioes duas sunt
 et non unam habitudinem explicat, 1° non
 unica definitio sed sunt duae. et sequitur patet, et
 similitudo in definitione de sumenda est et similitudo ita ratio
 definiti. aut patet. 1^a habitudo est fructus inferioris
 ad superius. 2^a fructus est subiecti in ordine ad
 genus predicabile, sed haec sunt duae habitudines,
 ut patet fructus loquendo, 1° autem non. Habent
 tamen istae habitudines duae, talem ordinem inter se
 ut 1^a sit quasi causa 2^a, ut bene notat Coetanus
 vides n. genus fructus patet in specie in quo, quia species illi
 subest in recta linea potest a mentali, hunc rationem
 suo

quo suppon. et ideo sic ordinata sunt ista species,
ut jam declarata habitus. per am. 2a. Et
sunt haec duo species qd specii subiacibilis nam pthomo
declamant, clanculoq. verbis sic tradi.

Species subiacibilis e partikulare aptum pte
subesse alicui generi in quid. Et hoc e
qtho defio species subiacibilis corespondens prima
Porphyriana, in qua geny e, h, partikulare,
in quo queniit spes cum aliis aliq. subiacibilibz
religru parva sunt dista. Per illas n. inq. 1.
nis differt ab in diri duo q qdem subest generi
in qd, sed non pte, ut supra dictum e. Differt 2.
et a subiacibili dista q non respicit geny, sed
dista. et respicit suu suuq. non in y, sed in
quale qd: et per hoc geny differt spes subiaciti, 3.
his a subiacibilibz alicui qd i cabitur q non sub,
in unq. in qd, sed tm in quale acci dentale, ut et
supra dictum e. Diximo et in defio alicui qe, 7.
nen, qe ad raem spes subiacibilis satis e q alicui
generi pte subit, licet non si: unde hoc e neve
spes subiacibilis, qe alicui generi aiti se. pte subit
in qd; li ad subita aut viventi non pte subremote
subit.

Descriptiva spes subiacibilis defio
hac e. spes subiacibilis e, q pte apta e nata
subiaci generi in qd. Et hoc respicunt 2a. par,
phyriana. quod sit descriptiva patet, qe patet
q subiacibilitatem sag. qe ppetuas qd am. spei
sunt n. ex eo, q ho n. g. apte ut in in plunly
numero differenti ly, onq. ppetuas qd am. q sid qd,
cabilis de multis, eodem modo distinctis, ita ex eo
q subit generi in qd, onq. qd am. ppetuas, q d
subiacibilitas, raem unq. pte spe. fctm in pte de
quo geny cui subest pte cep.

Gencl:

Defio speciei
subiacibilis qtho.

Explicit defio.

Proxieme.

In quid.

In qd.

Alicui generi.

Defio speciei subiacibilis de
scriptiva.

Definitio descriptiva
tina Sp̄i.

Descriptiva vero huc est. Sp̄s est q̄ de pluribus
numero distinctis in q̄d predicatur.
Explicatio hanc definitum petenda ex figurativis.
Solum est advertendum nos in sp̄e simplicem re,
spectum admittere et desiderare, et ad quem
cumq; illam aliquam seq̄ proprietatem. Inq̄is
m̄d n. sp̄s respicit gen̄s inq̄m suam figurat
respectu om̄i proprietatis q̄ vocat̄ sub̄iabilitatis, et
hunc respectu cum sua proprietate descriptivam
pop̄i. Duabus primis definitis, explicatio supra
illud respectu quem sp̄s h̄t̄ in ordine ad
individua h̄m, que illa respicit inq̄m suam
inferiora, in q̄b̄ pot̄ esse, per que respectu
q̄d̄i calitas de quo in p̄senti: et huc p̄s respicit
tū om̄i illa proprietate, q̄d̄i calitas sc̄i de pluribus
numero in q̄d̄i calitas in q̄d̄i. quod in n. ex ea q̄d̄i
q̄d̄i habet aptitudinem inq̄m in multis h̄m
q̄d̄i pot̄ q̄d̄i calitas de multis ita et ex eo q̄d̄i aliquid
nō habet aptitudinem inq̄m in pluribus
num̄: dist̄. sc̄i q̄d̄i calitas de pluribus non
sed sp̄s est tale q̄d̄i calitas sc̄i in pluribus non
diversis. q̄d̄i sc̄i q̄d̄i calitas de pluribus
eodem modo distinctis.

Hæc ergo duæ ultimæ definitioes explicant nām
sp̄i q̄d̄i calitas inq̄m q̄d̄i calitas. et solum
quæriunt sp̄es inq̄m non subalternis.
Duæ vero primæ à Porphyrio assignatæ non
exactly explicant nām sp̄i q̄d̄i calitas, sed conve-
niunt om̄i sp̄es tam subalternis q̄m a inq̄m

spes infima qd?

spes subalterna q?

gens subalterna num qd?

ut inveniendi clare patebit. spes Infima, vel
 speculatio prima ut alii loquuntur & illa qd facta
 e spes et non gens. Vel q idem e, q subse non
 hnt alias spes. ut ho n. g. e spes atoma, sine
 speculati prima, qo hnt e spes et non gens, neq
 n. hnt sub se alias spes de qd plicat, facta in
 vidua. Spes subalterna dicitur illa, qd ita e spes ut
 sit et gens. Vel q hnt alias spes sub se de qd plicat
 edur. ut aut. &c. Et his speciebus subalternis hnt
 quoniam defies spes subalternas, non in quoniam
 ut illis defies sine ultimis secundis qd dicitur.
 Genus subalternum e illud quod subalterne
 dicitur, ut aut, corpus, vivens. Genus Genera,
 hnt in illud supra quod nullum aliud genus
 ponitur, ut subita. Et talia genera genera
 prima numerant a pluribus de eadem. De
 quibus sunt decem Prædicta canentia de
 qd in sequentibus.

Ex dictis colliges qd Nomen spes spe reg
 nou, qd plura ut plura significant. In eo si: illis
 respectu explicator, qd eio dicitur sunt et qdem est, et
 ut cetera pband pnt. Speciem si: subalternam ut si,
 estis dicitur in qd dicitur et nos pband qd.
 Spes subalternam quia talis non e estis et dicitur
 talis: spes vero qd dicitur a estis et dicitur
 qd spes subalternam et qd dicitur dicitur dicitur
 se estis. psequa patet. dicitur dicitur n. estis non
 fundit ex dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 spes qd dicitur dicitur dicitur dicitur dicitur
 non, in qd pnt spe, et de qd dicitur dicitur dicitur
 tu estis dicitur dicitur: spes vero subalternam ut si
 hnt dicitur dicitur ad hnt dicitur in quoniam in
 chu

dicitur sua unitis. go autem nemo. Pto idem dicitur.
 Relativa dicitur suam quodammodo generis dixerunt
 term: fructus. sed ipse fructus civilis est per se
 nis hinc dicitur dicitur term: fructus. go distinguend
 quodammodo inter se. mai. gstatit ex maia de relat.
 nim. pto. spes qd civilis respicit individua, hinc
 sua inferiora, afferens totam illam speciem, spes
 vero fructus civilis respicit genus ut hinc fructus
 hinc partem sui met ipsi eam. sed hinc sunt
 determini dixerunt fructus. fructus si: dicitur qd pars
 speciei et tota specia. go spes fructus civilis est per se
 civilis respicitur dicitur dicitur termines fructus go
 dicitur dicitur quodammodo.

Colliges 20. Genus non respicitur speciem ut
 per se civilem aut unitam fructus. et ipse hoc rae.
 Genus respicit speciem hinc hinc inferioris go respicit
 ut illam sub ea rae qua a illi inferioris est. tunc
 ultra. sed spes non est inferioris generis ut per se
 civilis go genus non respicit illam ut per se civile.
 pto nim. spes ut per se civilis est qd fructus ut in dicitur
 dicitur, go ut per se civilis non est inferioris. qd rae rae
 qd inferioris est fructus respicitur inter se respectu rae
 dem. pto aut. spes ut per se civilis hinc inferioris
 de go pto. go ut per se est qd fructus ut illa. qd rae
 pto. Nihil hinc inferioris nisi sit fructus sed spes
 ut per se civilis hinc inferioris, alias non est per se civilis,
 civilis aut unitis. go ut per se est qd fructus. Confir,
 may hoc rae. Genus respicit speciem hinc hinc
 correlativum, sed correlativum generis est spes ut
 fructus civilis. go genus respicit speciem ut fructus
 civilem. mai et qd rae partem. pto nim. Praxi,
 civile

cabile et subii cabile referunt ad se invicem
 sed genus respectu speciei et di cabile. qd spes est
 respectu a ad genus et subii cabile, qd ad se
 longinqua fructus ratione di cabilis.

Tri eris 70. Prima Defio Porphyrij qd venit
 alteri a definito. qd non e bona sequa patet. pter ans.
 quoniam in indivis. qd. pter item ans. Petrus in dicit,
 dicit, sed petrus ponit sub genere ante se. qd ans nemin.
 si respondet eas de se non intelligi de quocumq. positio
 ne, sed de immediata, quomodo non ponit sub gene
 re in indivis. qd inter rationem et genus et indivis.
 dicit mediat spes. impugnabens hoc modo. In dicit
 dicit generis ponit mediate sub genere, argu. solutio nulla.
 ans pter hoc aut, hoc facta. sunt in indivis. generica
 sed de hoc nulla mediate spe sunt sub auti et
 sub facta. qd in indivis. mediate ponunt sub
 genere. omnis variis solutio qd ab aliis ubi
 solent. R. solutio inter arguendum data, qd
 bonam nullam. patet impugnatum si de indi
 viduo specifico intelligat, illud n. nunquam in
 dicit sub genere ponit, qd in indivis. dicit generis
 mediate videt ponit sub genere ubiq. alius ad,
 dicitur et ut argu. plene soluat. qd quo sciendum
 aliter spem, aliter in indivis. quomodo sub
 genere ponit. spes ponit sub genere positio
 fuit, in indivis. tua positio mediate. hoc s.
 spes ita ponit sub genere, ut id, rae eius ponitur
 onis ab ipso genere. qd dista quam auti spes
 supra genus ex ipso genere origine trahit illamq.
 genus in potia continet. at vero in indivisum
 non

R.

non penit, hoc malo sub genere, ita ut illi, cuius
 rōe penit, omnes ex ipso genere, sed omnes ex con-
 ditionibus materialibus, q̄ non ex ipsa essentia generis
 originem trahunt sed illi accidunt, et plane ab
 extrinseco proveniunt. Jam q̄ ad impugnationem
 dices individuum generi esse immediate q̄dem peni
 sub genere, positione tū mali non facti, et
 hanc positionem mali in rigore loquendo non esse
 immediate, q̄ individuum non immediate partici-
 pat naturam generis, sed per mediantem aliquam spe-
 et ex hac solutio potest solui argutu q̄ fieri solet q̄tra
 id q̄ precedenti subis stabuimus, termi: scilicet materia
 tum generis esse spiritum, et non in divi dunt. sermo
 n. n. de termino facti immediate, q̄ factus terminus
 nat geny et factus sub illo penit, non de termino
 mali qualis est in divi dunt generi esse, q̄ q̄dem
 nos ad nulli mō non tū distinctum a specifico sed
 ut idem interpretans q̄ specificum sub alio tū geny
 tu.

Obiicies 70. Contra rāam Periphryj estim
 factur n. ex illa Petrum esse spiritum, sed hoc non
 admitteretur q̄ nec id ex quo sequitur. p̄ter sequen-
 sp̄s de qua p̄ter geny n. q̄, sed geny n. g. atq̄
 p̄ter de petro n. q̄, q̄ petry ont p̄ter.

R. Inval geny p̄ter de petro n. q̄ mali ate,
 non vero immediate: et hoc malo intelligitur esse
 defectu de p̄dicatōe n. q̄ immediate q̄ certe solo
 sp̄i competit et non indivi duo, q̄ si vicius item
 veni esse hoc de indivi duo specificos, non a. de
 generes, q̄ de illo p̄ter geny n. q̄ immediate.
 R. Etiam tū esse sub hoc sub tū immediate
 matter

matris, non vero fructus, ut supra dictum; pro n. aut immunda,
 te de hoc auti, sed tu immediatissime mater et non
 fructus. non volumus dicere ut dicitur non fit
 fructus n. dicitur generis de individuis, q. no
 tollit q. dicitur mater illis ut supra habitum e.
 sed immediate illa non e fructus. hoc e, q. aut
 si immediate respiciat hoc individuum non
 tollit fructus eam explicatam, sed tu mater
 et conditio n. si mater q. nam ad sunt
 singularem et individuum.

Obiicitur 20. Contra 3am Dionysij de
 fide. Illa definitio venit et generi, q. non e
 bona. q. supra patet. pro aut. geny n. q. aut pro
 de differentibus numeris, sed hoc e definitio spei
 q. illa venit et generi. immo e certa. pro mai.
 supra late probavimus geny q. dicitur de individuis
 eisdem spei. sed illa tu numeris differentibus. q.
 mai. vera.

Obiicitur 21. Negato omni ad probandum distinguere mai.
 geny pro de pluribus numeris eo modo quo supra,
 vero mai. diverso modo quod mai. et dicitur
 ista q. dicitur in hoc q. geny q. dicitur de
 de petro et amando, q. solo numero dicitur,
 quoniam, sed tu ut pars etia determinata,
 pro vero ut tota etia in xta dicitur.

Obiicitur 22. Cum Caribano. geny q. dicitur de
 de pluribus numeris dicitur, sed non tu, q. et
 dicitur de pluribus spei dicitur, q. certa spei
 non competit. illa n. tu pro de pluribus nu-
 meris dicitur, ita ut, si tu, cadat q. si pro,
 non

non sup li numero, qd et gony pter qd tm
 numero differunt, ut de petro et paulo. &c.
 Obi ctes qd. Sol, luna, mundus, et angeli
 sunt spēs. et tu non sunt predicabiles de pluribus
 numero differentibus qd de spēs nulla e mai.
 et certa pter min. qd non dant talia in eorū
 natā q numero distinguant. qd. p.

A. Concelebratio mai: et reges min. Ad pōm
 pter eum distri chone non dant talia extra
 existentia, qd e mai. saltem pter talia neg
 ans. et tunc negatis psequam. Oppones nē
 hoc qdem spēs quod 3a prima in argto eorū,
 querata, saltem tu de natō angeli eis, q
 crete sunt spēs. et tu sub illis pter s. the.
 man et sig distictes non pnt spēs gnari plura
 indistincta numero tm districta. qd solutio
 la. Hoc argto pter dubium Seyner.

Dubium Sextum
 Vtrum Definitio Speciei
 predicabilis conveniat na
 turis Angelicis?

Hoc

Hoc dubium movetur ab authoribus per sententiam d. Thomae quia tradit 10 parte q. 5a arti. 2. et alibi ubi ait eos Angelos inferre spe, ita ut nulla natura Angelica habeat nec tres sint substantie plura in suis, una numero sua distincta. Quare sententiam sequuntur et defendunt eos esse unum. Fundamenta huius coetus assignat hoc; quia propriam numerice multiplicata et distinctio est una quantitate motu affecta et quia Angelis esse nulla est, sed ut nulla sit et individuum multi sunt. Quia fundamentum multis modis evadere conatur et sunt extra schola d. Thomae. sed quoniam eorum arguta reformatur, et clare solvantur, Caribony in prima parte loco citato. et alii inter q. d. Th. Et notis hic quidem arguerent et ostendere sub quavis Angelorum spe non esse plura individua numero distincta id est aliter et instituti, sed solum, an supposita d. Thomae sententia conveniat naturae Angelicis deus spei predicabilis supra relata et explicata.

Pro huius dubii solutio sententia 10. Duplici spe Vnde. Alia Vnde et solum rem et rationem. Alia Vnde solum rationem suam. Vnde solum rem et rationem et illud q. d. h. fundam. mentum unitatis in re et in intellectu. In re et deum q. d. actus reperit in multis individuis, in intellectu q. d. substantia est illi sine conditionibus individuantibus ut natura humana v.g. et unitas solum rem et rationem, q. d. in re reperit in multis; ut in Petro, Paulo, et rursus, et alio et alio. et alii est in illis alio q. d. in suis, duantibus.

Vnde vero solum rationem suam et illud q. d. licet in re non reperatur in pluribus, sed in uno tantum, ubi est in intellectu

Q. An naturae Angelicis conveniat deus spei predicabilis?

Natura.

Vnde duplex.

Vnde solum rem et rationem q. d.?

Vnde solum rationem suam q. d.?

Sextum in initio Speculacionem Angelicis?

in tunc sine g^o in dicitur in dicitur in dicitur ex quo
 modo dicentis quod rationem plurimam et
 sed natus sicut rationem tunc. sic nota Angelica
 et quilibet alia corporis celestis, et natus sicut
 rationem tunc. quia in se caret plurimam in dicitur in dicitur
 obicitur in dicitur absque singularitatem limitam,
 tunc nam ad esse talis in dicitur.

Nota 2a.

Nam specifica
 in Angelis nos
 tunc cognoscere
 sine dicitur in dicitur
 dicitur.

Sciendum 2o. In Angelo dicitur in dicitur
 dicitur, et nam specificam esse dicitur, de
 dem dicitur, si aut supra dicitur, de
 aliis nam specificis. potest tunc nota specifica
 Angeli ad motu nostro quod absque sig dicitur
 individuali, quia natus noster per hoc statu non
 cognoscit Angelos quod ut in se sunt, et per propria
 illam spem, nam quod natus noster intelligit, et
 vel per esse in se. Angeli vero sicut se non
 potest esse in sensibus quia plane in aates. Cognos-
 cit quod natus noster Angelos ad motu rem matium
 compositam n. g. ad motu aliquem pulchrum,
 in motu in motu dicitur. et quia in rely matibus
 optima potest cognosci nota specifica sine singula-
 ritate aut dicitur in dicitur ideo et cognoscit
 nam specificam Angeli absque ulla g^o in
 dicitur. et si cognosceremus Angelos ut
 sunt in se et propria spem, cognosceremus
 nam illam specificam simul cum dicitur in
 dicitur ut, ad hoc tunc nota Angelica non
 potest esse ex dicitur aut natus. Unde
 dicitur

de respectu Beatorum, et animam separatam
 non Angelicam non sunt si calites aut unitas,
 quia ab ipsis cognoscuntur ut in se sunt et p[ro]p[ri]a
 tunc sp[irit]u. Nec t[ame]n ob hoc falsitatis argu-
 untur, et in ty[po] n[ost]ro licet q[ui] hoc statu non Ange-
 licas aliter ac in se sunt cognoscunt quia veritas
 et falsitas sunt t[ame]n et in mente componen-
 ter, sicut dicitur, asseruente si unum de aliis,
 aut negante unum de aliis. Ideo vero natura
 Angelica obiecti est in t[er]ra n[ost]ra obiecti differ[entia] n[ost]ra
 virtuali obiecti t[ame]n in simplici aspectu habere
 quod est prima mensura ep[ist]emologica, in qua nec
 veritas, nec falsitas est, ut supra diximus.
 In ty[po] ergo n[ost]ro cum hoc modo cognoscitur natura
 Angelicam non asserit aut statuit illam
 esse a parte rei separatam a quibuslibet inveni-
 entibus, hoc n[on] falsum est. Sed t[ame]n aspectus habet
 vel naturam specificam, non apprehensam aut
 cognitam differ[entia] n[ost]ra virtuali, sicut et, quod in ty[po]
 n[ost]ro quod est natura humana ab ip[s]a quibuslibet in-
 veniuntur, non indicat aut dicit illam
 esse quod in t[er]ra dicitur separatam a parte rei
 sed t[ame]n considerat illam naturam non considerat
 t[ame]n inveniuntur, quod in ty[po] n[ost]ro optime potest ob-
 suam virtutem qua valet, quia natura separata
 t[ame]n, et separata coadunare.

Sciendum est Disputes de Thema in ex-
 plicanda sig[na] sententia esse singulos. Quibusdam
 existimant naturaliter quod dicitur in ip[s]a esse dari
 plures Angelos habet naturam naturam specificam t[ame]n

num

Nota 3a.
 Disputes inter
 Thomistas de
 hac sententia.

numeros distinctos, non vero simpliciter
 quia autem dicitur quod eorum potentiam absolute
 tam posse producere plures Angelos solo numero
 distinctos. Quorum autem sententiam non
 vellet, proinde distincti facile satis faceret
 dicendo, non Angelicus esse vere unitus et
 predicabilis de pluribus numero distinctis. quia
 licet actu talia inferiora non existant et
 quibus predicatur, sunt tamen esse plura individua
 per potentiam Dei absolute quod ad naturam
 unitis et per predicabilis ostenduntur satis.
 Alii a Thomista est pro sententia implicare
 contradictionem quod dicitur plures Angeli sub una
 natura specifica solo numero distincti. et quod
 sunt illos id ipsum fieri negat et per potentiam Dei
 absolute. Quae sententia tenet eam, sed distinctis
 hinc, tamen et distinctam non declinanda. Quare
 supposita haec ratio sententia sit

Conclusio Prima.

Definitio speciei predicabilis generat naturam Ange-
 licam quod ut a nobis exprimitur, sunt tales non a
 nobis cognita diei unitis.

Haec tenet eam inter Thomistas. proinde ratio
 Natura Angelica quod ut ostendit nro intellectui ad
 naturam naturae unitis est una et eadem ut sit in plu-
 ribus numero distinctis. quod generat ei definitio speciei
 predicabilis, et per diei unitis sunt natura. exequitur
 patet, quia nihil amplius petitis ad naturam speciei predicabilis
 unitis et unitis. proinde ratio. natura Angelica cognita
 est

ut sit in pluribus.

Petr. Condo 20. Nāa Michaelis et unigenit
alterius Angeli componit ex genere et diffra ultra
ma, qd genuit et diffra spēs pōtēcabilis. and suppa
nā ut certum gregua petr. nulla nāa qd unitis nō
ē pōt componi ex genere et diffra, qd petr. compo
hō ex genere et diffra e componitō d'nomi qd cap,
hūm unitis, qd id qd unitis non ē neqz compo
ex genere et diffra. sed Angelica nāa nūy. Michā
his componit ex genere et diffra. qd pōt d'nomi,
nāi unitis et spēs pōtēcabilis.

Petr. 30. Condo. Individuum nūy. Michaelis pōt
hūm in pōtūto pōtēta, qd pōtūqz nel hūm geny
aut spēs aut individuum, qd qd nō ē in pōtūto d'
quo hōm med om ē in illo. et tunc ultra, sed nō
ē in pōtūto pōtēta hūm geny, qd nō ē in indivi
dūm Michāelis non sunt variet spēs angelica.
pōtē in pōtūto pōtēta hūm in indivi dūm pōt
pōtēta aut spēs, quō uny, n. di cab, habet
intentiō. si n. ut spēs qd componit et diffra
spēs et unitis: si vero ut individuum pōtēta,
cum individuum mediate qd finēat sub aliqua
spēs, qd diffra individui mediate limitat
spēs, tunc individuum Michāelis et Michaelis
mediate sub nāa Michāelis hūm sub spēs
cum nō pōt alia nāa assignari qd sit spēs
mediate hūm individui, sed spēs qd genuit
in serie pōtūta et unitis et qd si cabilis vō pōt.
nūy. qd nāa angelica et unitis et pōtēcabilis de
pōtūty.

Olivius

Obiicit 90. Vt aliqua nra sit unitas et
 spes dei caritas, debet esse apta ut sit in pluribus,
 sed nra nra. Michaelis nra est apta ut sit in pluribus,
 nra. qd non potest denominari unitas et spes
 dei caritas. pto nra. illa plura non pnt esse ut
 supponit in sententia D. Thomae. qd nra est apta
 ad operanda in illis; frustra n. spes illa aptata,
 de.

R. Concedo nra: et nego nra. nam n. supra
 habetur e nra Michaelis aut aliter ange,
 si ex modo operanda in nra esse aptata et in idem
 ferentem ad operanda in pluribus. Ad mirum,
 nra dicit. qd dicitur aut et distinguo sequens.
 qd nra est apta aptitudine unitas pto nra
 et nra qd dicitur qd sequens. Aptitudine unitas
 pto nra nra. nego qd sequens. et hoc arguitur
 tm pto nra angelicas nra esse unitas pto
 nra et nra qd nos libenter qd dicitur; non tm
 pto nra esse unitas pto nra, ex eo qd non
 pnt dari plura unitas nra, nra qd sit et
 de qd pto. hoc n. non pnt, nec ideo qd dicitur
 caritas etc qd acta vel aptitudine sua hnt
 plura unitas nra: per ideo, qd res illa qd dicitur
 nominat spes pto condiciones quas sortit
 ex hoc qd obiicit in nra nra unde et hnt quod
 spes denominat abstractit ab uno et pluribus in
 unidivis et in idem respicit unum et plura, et
 qd representat nobis ad modum istam nra quas
 intelligimus qd abstractione in qd dicitur nra nra
 tribus. denominari namq pto non qd dicitur
 rei

rei facti se primum receptum qd tollit in fin.
 gulariter sed factum qd tollit in intra; ita
 qd primum fundi ornamenta factis denominandis
 non res absoluta nec ut in singulariter
 sed ut obiecta intra nro. et qd haec quae
 in nra sine coelesti sine angelica illo
 nihil qd habet eas spes denominari obiecta,
 vides qd de pluribus stantibus; sunt et nil
 philat eas intra nro offerre. Nam qd existit
 ad spem qd actu aut appetitum sine pluribus na
 nata illa sit in pluribus. ita qd sunt qd pluribus
 individua, itaqd sunt in rem non finit
 vel successivum, sed finit qd ut in intra
 pluribus respiciat; de qd ut sit per calibus in
 hanc appetitum logica. qd appetitum logica
 nil aliud qd quam in intra nra in se cogito
 ad unum et pluribus. Et haec appetitum nra
 explicita causa. ita ut finit sit. spes qd calibus
 de pluribus. haec qd. spes ut sit non magis de
 uno quam de pluribus tollit ut dicitur. ut de
 isto inferiori; qd a qualiter abstractum ab uno
 et individuis in se obiectis. haec Caritany
 et aucte.

Obiectis. 20. Sequere ex dictis Deum
 esse spem et unitum. atq. hoc qd absurdi.
 qd et id ex quo seq. pro sequenda. illos angelos
 factum dicta a spes et unitis qd qd in qd ad motu
 nra corpore et sine qd in individuis unitis by
 sed et qd qd in qd ad motu nra corpore et sine
 con

concreta materia sunt in se, inquantum sunt
 unitis et sunt predicabiles.

R. Negatio sequetur, ad p. b. u. e. d. e.
 concedendo mai. et negando min. Deq. n. licet q. c. i. n. a. q.
 a. n. e. l. i. s. q. h. o. c. s. t. a. t. u. m. u. d. m. o. d. u. n. o. n. u. r. p. e. r. e. a. n. o. n.
 t. u. p. t. q. u. i. s. i. n. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. q. u. a. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e.
 e. d. e. q. n. o. n. u. r. i. n. i. n. o. r. e. t. i. d. e. o. n. o. n. p. t. d. e. n. o. m. i. n. a. r. i.
 m. i. n. i. s. u. n. i. t. i. s. a. u. t. p. r. e. s. q. u. i. d. i. c. a. t. i. l. i. s. ; a. l. i. a. n. a.
 a. n. g. e. l. i. c. a. e. u. m. n. o. n. e. s. t. p. r. o. t. e. r. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e.
 b. e. n. e. p. o. t. e. r. i. t. s. i. n. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. q. u. i. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e.
 q. u. e. n. t. e. r. s. p. e. s. d. e. n. o. m. i. n. a. r. i. ; l. i. c. e. t. a. l. i. q. u. e. s.
 d. a. n. t. n. o. m. i. n. a. r. i. n. a. n. a. s. p. e. s. u. n. i. t. a. t. e. m. e. t. p. r. e. s.
 p. r. e. d. i. c. a. b. i. l. i. t. e. m. e. t. i. l. l. o. m. o. d. o. s. p. e. n. d. i. q. u. e. n. t.
 h. i. c. i. n. i. n. t. e. s. s. e. d. n. o. n. p. l. a. c. e. t. q. u. o. d. l. i. c. e. t.
 q. u. e. s. t. i. o. n. e. d. i. s. t. i. n. g. u. a. n. t. s. i. n. e. n. o. n. e. x. p. l. i. c. e. t.
 s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. m. e. t. i. l. l. o. q. u. e. s. t. i. o. n. e. d. a. n. d. i. t.
 s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. m. e. t. i. l. l. o. n. a. n. a. u. r. i. n. a. n. o. n. p. t. d. e.
 n. o. m. i. n. a. r. i. u. n. i. t. i. s. a. u. t. p. r. e. s. p. t. h. o. c. q. u. e. s. t. i. o. n. e.
 n. a. n. q. u. i. t. a. l. i. s. d. e. b. e. t. d. i. c. i. s. a. l. t. e. m. u. t. o. b. i. c. i. t. u. s. i. n. t. e. n. t. i.
 n. o. n. d. e. b. e. t. p. r. o. t. e. r. d. a. n. d. a. r. e. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. m.
 s. e. d. n. a. n. a. d. i. s. t. i. n. g. u. a. n. t. e. t. u. t. o. b. i. c. i. t. u. s. n. o. n. d. i. c. i. t.
 d. a. n. d. i. t. p. r. o. t. e. r. s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. m. q. u. o. d. n. o. n. p. t. e. t.
 u. t. p. t. d. e. n. o. m. i. n. a. r. i. u. n. i. t. i. s. a. u. t. p. r. e. s.
 C. o. n. t. r. a. q. u. a. s. o. l. u. t. i. o. n. e. m. i. n. s. t. a. b. i. l. i. s. h. o. c. m. o. d. o. q. u. o. d.
 s. u. e. e. t. n. a. n. a. a. n. g. e. l. i. c. a. p. o. t. e. r. i. t. d. i. c. i. s. p. r. e. s. q. u. i. d. i. c. a. t.
 i. l. l. i. s. p. r. o. t. e. r. q. u. e. s. t. i. o. n. e. n. a. n. a. a. n. g. e. l. i. c. a. e. t. p. r. o. t. e. r.
 s. i. n. g. u. l. a. r. i. t. a. t. e. m. i. n. s. e. n. t. i. a. s. t. d. e. n. o. m. i. n. a. r. i. q. u. o. d. n. o. n. p. t.
 d. e. n. o. m. i. n. a. r. i. u. n. i. t. i. s. a. u. t. p. r. e. s. q. u. e. s. t. i. o. n. e. n. a. n. a. n. a. n. a. n. a.
 p. r. o. t. e. r. o. r. s. n. a. n. a. a. n. g. e. l. i. c. a. r. e. q. u. i. r. u. n. t. m. u. l. t. i. p. l. i. c. a. t. i. o. n. e. m.
 i. n. s. e. n. t. i. a. m.

indivisi duntaxat. quod est per singulares. per
 genera. vel per totum est per singulares quod
 regnum est duntaxat in plura individua. quod
 non angelice regnum multum plura in plura
 individua vel singularia est per singu-
 laris.

Ad Negotio secundum. ad quod dicitur nega-
 bis aut. nisi aut autis quod dicitur, negabis aut.
 non enim ideo per se per se unitis est per singulares
 quod factum rem et plura est in communicabilis
 factum et quod est in communicabilis factum rem, cum
 non sit quoddam individuum in suo conceptu
 distinctio est per distinctio et rem et singularis
 factum et generis non potest dici in distinctio vel no-
 dum non est. et non specifica angeli
 factum rem quod rem et plura est in comuni-
 cabilis non vero factum rem, quod cum non
 angelica non involvat ubi individuum in
 suo conceptu est, sed tunc potest fieri est
 potest in distinctio factum talia potest, non obiecta
 singularitate et si est est et si est factum,
 velis factum rem.

Obiicit 30. Natura angelica et ultra
 in distinctio non respicit plura individua. et non
 est unitis factum rem. potest autem, alio non in
 distinctio non potest designari, nec non sunt
 actus nec sunt potest, nec factum, quod de
 individuis si dicitur non potest non realis
 quod

quales e angelica.

R. Distinguo ans. non requirit substantia absolute existentia aut potentia quodans individua conditionata nego ans. voluimus dicere. q. nra angelica ex modo que dicitur est individua sit de pluribus individuis si essent plures nrae nec fringimus individua sed de illis nrae exalem quod dicimus nec potestatem illa substantia sine existentia, sed si cum si parent plura individua de illis nrae angelica quod dicimus, est ex modo que dicitur ans individua.

Obi res 40. Contra ea quae dicta sunt ultimo in dubio supra per se: ut si subiectum non esse matrem. spes subiectis ut talis e spes gentis sub unitate est spes sub unitate gentis est spes et unitate. 40 spes subiectis ut si e unitas?

R. Speciem subiectam esse matrem unitatem hanc, illud quod sub unitate continetur unitate, non tu fructus hanc, quatenus subiectis illi n. quod subiectis subiectis non e, substantia unitas cum q. in nra non est, quod inferiora q. que respectu unitate est per se unitate ut supra dicta.

Obi res 50. Spes subiectis ut talis potest de pluribus numero distinctis. 40 ut si, est quod subiectis e unitate. ans potest, quod nrae. nrae spes subiectis potest abstrahi ab unitate, quod de unitate est quod dicitur. ut

ut si dicere, hoc est species futurus, hoc est species futus,
 quod est ratio speciei futurus tunc numero differunt. quod
 species futurus quatenus talis a unitis et generatis
 depl: num: distinctis. /.

R. Distinguentur autem potest depl: num: diff: ay
 eident aliter et denominative quod autem. est
 et quod dicitur, neque autem. et hoc arguitur tunc quod
 speciem futuriibilem accident aliter quod de
 minari unitem et quod dicitur, non tunc est
 ex quo non colligitur speciem futuriibilem et quod dicitur
 esse idem est.

Dubium Septimum Utrum Individuum sit recte à Porphyrio definitum?

Duplici deinde explicuit nobis Porphyrio nam in dicitur

Definitio dicitur
 Individui, Porphy:

ita Definitio haec est. Individui dicitur de uno tunc
 potest.

ita Individui dicitur, cuius collectio proprietate eadem
 in aliis reperiri non potest.

Has

Has duas lecturas ideo tradidit Porphyrio, qd
 individuum ut scriptur accipi. In intentione, s.
 naturaliter; et sic a ysa nra realis individui p
 ut a parte rei. 2o accipit 2o intentione, 2.
 viter et sic a nra realis individui, accepta tu
 sicut aliq opre q ex cogite nri sicut accipit
 quatenus ita si qipimus vel in rae sicut, respes,
 tu potum supram vel in rae sicut de se ipso.
 sicut utramq ratur nos cum Porphyrio hnd
 agemus de individuis. Et in primis individui
 sicut in intentionaliter acceptu cum sua
 desce qe 2o loco a Porphyrio tradita; ut
 intelligat, nota sunt proprietates q by unu indi-
 viduum distinguit ab alio his 2. Abgentia.

Forma, figura, Locq, Tempq cum nra
 sanguis.
 Patria, sunt septem q non hnt unq
 d alter.

Forma figeat qualitate temperem. figura
 ra figeat spem seu colorem et totiq copis
 apperem. Locq, sicut nra qly alijs in locum
 editq. Tempq exprimit momentu vel
 horam in qua alijs a genitq. Nomen, ppr
 unu nraen et d cognomen, quo alijs im ppr.
 Sanguis nraicat Parentu, et cognatione ppa,
 pnam. Patria figeat Regionem, aut civitatem
 rem in qua alijs a nra; istis proprietatibz velut
 alijs notis seu characteribz unu individuum ab alio distet,
 qdod ex eo patet, qm licet aliqua ex his
 sint

s. Individuum
 sicut scriptur.

sunt multis individuis eorum, ut sunt patria, longi-
 et nomen; eorum tamen simul non sunt pluribus individuis
 duobus, gemine. nam forma et figura ita sunt
 proprietates diversa, ut duo individua eorum simi-
 lia, multo magis eadem repiti nequeant, in
 quo reducti mirabiles eorum potentia, quod tot non
 potuit in similitudine. Unde et Historici referunt
 de quibusdam eorum similibus intelligenda sunt
 hoc modo, quod unus ad alterius forma multum accipe-
 rit, non vero quod eandem habuerint proprietates
 alias non duo, sed una fuerint individua.

Ad huius maiorem intelligentiam supponenda ex me-
 taphysica in quolibet singulari ex his quae existunt
 a parte rei sunt diversa specificata repiti et esse
 formam realem singularem seu individuum suale,
 per se, in suo singulari esse existentis et in
 sua proprietate aliquid quod non est quod in nullo
 alio individuo repiti potest. ut in philosophia
 rate, quod est diversa specificata, quod quem differetia
 bruti, diversa sunt repiti et diversa quodam singu-
 laris et individui realitatis, quod sunt res singulae ab eis
 alio individuo eiusdem speciei diversa ut supra via,
 imo sumuntur a materia et ab illa possunt istae proprietates
 supra enumeratae.

Nota 20. ex Periphrasi Individuum tripliciter
 posse significari. 1o termino singulari suo distincto,
 et tunc est individuum certum, ut Socrates, Plato &c.
 2o. significat individuum termino eorum unum ali-
 quod proprie demonstrativo, et tunc individuum
 ex demonstratio. Ut hic homo.

to fuytate et folet in dicitur q aliquos circa
loannem, obit Individuum ex Hypothefi, ut
filiy Porphyrus, fupponit q unu huius habeat
filiu corruentem. His praxetulis fit,

Conclusio Prima

Defio individi dui to intentionaliter
accepti to loco a Porphyrio tradita
bona e, fed descriptiva tantum.
Hac con: pto autentate Porphyri, et eoi
pthonu gremio, q hanc defiem velut auctoritate
unanimitate recipiunt; q nro descriptiva fit
patet, q dicit q pndat q ab ipfo indivi,
dno q manant. Pporet a: q pter defiu
hoc modo.

Individi dui e q pstat ex natā fpe,
afica, et singularitate unig q pna.

Defio individi
huius fctis.

Quia ra defio individi dui pmo intentionaliter
accepti videt huius comprehendere individuo fctis,
fi nro pppietate intelligant illa 7. fupra relata;
individi dui n. fctis unig q se existat, multas
pprietates colligit, q in horentium q non pnt
in alio individi dui repeniri. Individi dui vero
accidentia cum alteri in horeant no collig
quod in fe multa, q in alio repeniri non queant;
Nec verum fit, q individi dui accidentis habeat
aliquo pppietate q aliis individi dui non queant ut
q in hoc fto, hoc nro designare. Unde af,
fignari folet alia defio descriptiva individi dui

q

Definitio individui
descriptiva huius.

Et in individuo suo tam fortitudo quam auctoritas,
his competit.

Individuum dicitur in se et in aliis
suum a quolibet alio.

Quid sit descriptiva patet, quia vult quod negatum dicitur
unitatem scilicet quod a proprietate entis, et quod dicitur
ab aliis quod quasi ab essentia in individuo dicitur profertur.

Dices quod definitio Porphyrii non est bona quia non
competit in individuo suo? Et dicitur quod quidem,
competit in eo in individuo si non proprietate
intelligantur aliquid, non vero est in persona
declarata. ideo dicitur, si non proprietate
sunt illa septem. Et vides eundem Porphyrii
in definitione, Nota proprietatem collectionem

non esse intelligendam de proprietatibus unitatis et certis, nam
ista ita in uno colliguntur ut in alio et regni sunt ut
u.g. esse coloratum, esse doctum, ita in uno, in aliis uno dicitur
refertur ut et in multis aliis, reperiri valeant
scilicet intelligenda de collectione proprietatum singu-
larium ut huius albedinis, huius coloris, huius speciei
formae, et sanguinis, et ita in uno in individuo suo
erato scilicet inveniuntur, sed in aliis regni minime
proferunt.

Explicata descriptiva huius primo intentionaliter
accepti, quare hic dicitur ab Autoribus,
an debet aliqua ratio in individuo dicitur in dicitur,
dicitur communis.

Rat

Ratio quodlibet si in individua ita inter se differunt
 vult ut nulla ratio conveniant non videtur posse
 abstrahi aliqua rationem illis eorum in qua se
 sunt senta. 1o negat dari posse aliquam rationem
 pluribus individuis eorum. 2a sententia d. Thomae
 Cais. 3a sententia d. Thomae Cais. 4a sententia
 d. Thomae Cais. 5a sententia d. Thomae Cais. 6a
 sententia d. Thomae Cais. 7a sententia d. Thomae
 Cais. 8a sententia d. Thomae Cais. 9a sententia
 d. Thomae Cais. 10a sententia d. Thomae Cais. 11a
 sententia d. Thomae Cais. 12a sententia d. Thomae
 Cais. 13a sententia d. Thomae Cais. 14a sententia
 d. Thomae Cais. 15a sententia d. Thomae Cais. 16a
 sententia d. Thomae Cais. 17a sententia d. Thomae
 Cais. 18a sententia d. Thomae Cais. 19a sententia
 d. Thomae Cais. 20a sententia d. Thomae Cais. 21a
 sententia d. Thomae Cais. 22a sententia d. Thomae
 Cais. 23a sententia d. Thomae Cais. 24a sententia
 d. Thomae Cais. 25a sententia d. Thomae Cais. 26a
 sententia d. Thomae Cais. 27a sententia d. Thomae
 Cais. 28a sententia d. Thomae Cais. 29a sententia
 d. Thomae Cais. 30a sententia d. Thomae Cais. 31a
 sententia d. Thomae Cais. 32a sententia d. Thomae
 Cais. 33a sententia d. Thomae Cais. 34a sententia
 d. Thomae Cais. 35a sententia d. Thomae Cais. 36a
 sententia d. Thomae Cais. 37a sententia d. Thomae
 Cais. 38a sententia d. Thomae Cais. 39a sententia
 d. Thomae Cais. 40a sententia d. Thomae Cais. 41a
 sententia d. Thomae Cais. 42a sententia d. Thomae
 Cais. 43a sententia d. Thomae Cais. 44a sententia
 d. Thomae Cais. 45a sententia d. Thomae Cais. 46a
 sententia d. Thomae Cais. 47a sententia d. Thomae
 Cais. 48a sententia d. Thomae Cais. 49a sententia
 d. Thomae Cais. 50a sententia d. Thomae Cais. 51a
 sententia d. Thomae Cais. 52a sententia d. Thomae
 Cais. 53a sententia d. Thomae Cais. 54a sententia
 d. Thomae Cais. 55a sententia d. Thomae Cais. 56a
 sententia d. Thomae Cais. 57a sententia d. Thomae
 Cais. 58a sententia d. Thomae Cais. 59a sententia
 d. Thomae Cais. 60a sententia d. Thomae Cais. 61a
 sententia d. Thomae Cais. 62a sententia d. Thomae
 Cais. 63a sententia d. Thomae Cais. 64a sententia
 d. Thomae Cais. 65a sententia d. Thomae Cais. 66a
 sententia d. Thomae Cais. 67a sententia d. Thomae
 Cais. 68a sententia d. Thomae Cais. 69a sententia
 d. Thomae Cais. 70a sententia d. Thomae Cais. 71a
 sententia d. Thomae Cais. 72a sententia d. Thomae
 Cais. 73a sententia d. Thomae Cais. 74a sententia
 d. Thomae Cais. 75a sententia d. Thomae Cais. 76a
 sententia d. Thomae Cais. 77a sententia d. Thomae
 Cais. 78a sententia d. Thomae Cais. 79a sententia
 d. Thomae Cais. 80a sententia d. Thomae Cais. 81a
 sententia d. Thomae Cais. 82a sententia d. Thomae
 Cais. 83a sententia d. Thomae Cais. 84a sententia
 d. Thomae Cais. 85a sententia d. Thomae Cais. 86a
 sententia d. Thomae Cais. 87a sententia d. Thomae
 Cais. 88a sententia d. Thomae Cais. 89a sententia
 d. Thomae Cais. 90a sententia d. Thomae Cais. 91a
 sententia d. Thomae Cais. 92a sententia d. Thomae
 Cais. 93a sententia d. Thomae Cais. 94a sententia
 d. Thomae Cais. 95a sententia d. Thomae Cais. 96a
 sententia d. Thomae Cais. 97a sententia d. Thomae
 Cais. 98a sententia d. Thomae Cais. 99a sententia
 d. Thomae Cais. 100a sententia d. Thomae Cais.

Indivisi

Individuum dicitur intentionaliter acceptum hinc
in se duas intentiones habere potest. Si quidem
in actu consideratur ut a correlatum species et intentionis
illius. per quam considerationem recipit intentionem
subiunctivam; sicut supra de specie dicitur de quibus
generis. Et hanc intentionem fundat in actu quod hinc
species in individuis hinc in inferiori. Quam inten-
tionem potest accipere in individuo, quod quod consideratur
respectu sui ipsius ut a eadem specie ipsi; per hanc
in considerationem obtinet quamdam aptitudinem
logicalem essendi in se ipso per quam aptitudinem
constituit et applicabile de se ipso, et hinc de deo Por-
phyrij supra primo loco adducta. pag. 518.

Thesis 90. Singularia non sunt defini-
enda sed individuum idem est quod singulare, ergo indivi-
duum non est definiendum. ma. et hinc de metaphis.
et ibidem autem dicitur species posse defini, et etiam in
fundamentis dicitur magis.

R. 90 Individua sua quod dicitur non posse esse
definita defini, sunt tamen minus exacta: et cum
ratio individui sui sit eorum potentia utique bene defini
R. 90. Definitio Porphyrij non est absolute de
quod singularis est, sed quatenus est sub ratione intentione
applicabilis de uno tamen.

Thesis 91. Individuum potest de pluribus, ergo
definitio Porphyrij bona non est. quod patet per
ans. individuum potest de petro et paulo. ut petrus et
individuum, paulus et individuum. ergo potest de pluribus

R. Distinguenso ans. individuum in actu ipso
nato

A. Breuiter non esse speciem; esse tamen quod eodem
 potest per. Species potest in quibus individua naturae non
 potest in quibus; sed in unius modi. quod non est species, potest
 minus. si non quod est unius modi tamen ille bene est et alius
 hoc. hoc est alius tamen particularis. quod sit quod
 eodem potest et. quod significat naturam humanam unius de,
 terminato modo essentia. sed hoc est quod eodem plura,
 de singularibus. quod significat eum et eodem quod sit
 competit pluribus.

Dubium Octauum.

Utrum Definitiones Dis- ferentiae à Porphyrio tra- ditae sint bonae?

Post conuersionem Generis et Speciei tractare
 incipit Porphyrius de Differentia, et magis procedenti in
 populo nonnullis in ordinatis. primum de Differentia tra-
 ctare de Differentia, quia de specie; quia Differentia primum et specie. sunt
 primum principia, aut pars suorum. comparat
 non speciem Differentia cum genere tamen pars metaphi-
 zica, ut supra dictum est. Verum argumentum non
 est Porphyrius, idem non mutatur ab illo a conuersione
 nunc de Differentia, ut generis notitia completa
 finis

In qua generis correlativum immoderate e spes notia
non estis relativi perfecta et completa Junius
extrem: seu correlativus. quare legitimo ex,
ensare ad factu, non e Subiu.

Antiqua u. definitio Porphyrio Distraam tra,
est dicitur distra in Coriem se: Progniam,
et Prognissimam, seu more ppriam: fimoily
explicat qd nois distra. si ens distraam nil ali
ind figare quam disparitatem aut dimer,
sitatem aliqua, eorum q in aliquo queni,
unt. qdo qo hanc disparitatis sit in reb; ut ac,
videntib; certis, str Distra Coris. et ita distra
coris loquendo q re substrata, nihil aliud se
qua acci dens q eorum separabile q q una res
habens illud, distert ab aliis, vel et a se ipsa
non habente. ut curare, sedere. petray n. cur,
rens distert inqri nris a paulo rex curricula
et a se ipso q sepeute. qdo a. sit hanc disparitas
in reb; a ppriis acci dentib; sunt or Distra
Prognia, et huc Distra e acci dens aliy in separa,
bile, rae uny res habens illud separata ab alia
non habente. ut ad unctas vel finitas na,
rium; lippitudo oculon; cicatrix in multu.
nigredo in cornu vel A-thiops, nam he habens
nasa ad unen rae illiy ad unctatis distert ab
hanc non habente illa. et A-thiops distert ab
Europio p se sua fili ad unctata et in separa,
vilem nigredinem. Tandem qo distra figent
dimer sitatem aliqua q fit in reb; a ppriis et qdo
q substitutinis: et tunc or distra pprii firmasim
max

Distra triplex.

Etymologia
Differentia.

1. Distra Coris?

2. Distra Prognia.

3. Distra Prognissima.

Octavum
definitiones
Porphyrio
bonae

generis et Specie
distra q m...
nata: p...
qo distra p...
et p...
enere m...
Vem m...
taty ad illa
et generis...

in se prima; et differa hoc modo accepta mit
 a aliud, quia prout metaphisica spēs, q̄ qua spēs
 distinguitur essentialiter à quibz unqz
 aliis spētibz intra idem genz. ut sensibile, et
 speculabile autis. rāte resp. hōis. q̄ rāte n. differt
 hō à bruto et bruto sub intis. At differa q̄
 sensibile et bruto sub in ventis. ~~patet has~~

Idem has autem differentias, hoc discriminis in,
 ter cedat, quod dicitur priores solum faciunt
 rem dissimilem et alteram. 3a vero rem
 faciat plane aliam, seu potius aliud. Et ideo
 solent vocari differa specifica. priores vero ob
 nobilitatem vocari solent tunc simpliciter
 differa.

Et acta hac dicitur differa uni et aliis ab his
 in unum quos alibi explicabimus 5. a seorsum
 differa differa.

1a Differa e qua spēs excedit genz. 2a Differa
 e q̄ potest de pluribz spētibz differentibz in unum
 3a differa e q̄ dicitur eā q̄ sunt sub eodem genz
 et, sed rāte, dicitur eā hōiem à leone, q̄ sunt
 sub intis. 4a differa e qua differunt à se
 gula, subintellige spētis et qualitativa. 5a
 Differa e q̄ constituit spēm.

Has differas tunc competere differa p̄ priores
 ex ipis hōis: patet. ultima differa à 3a
 non distinguitur q̄ si spēs q̄ differa excedit
 genz

genus, utiq; disticta erit in spe hinc pars illiq; constitutina.

Quatuor igitur principia disticta asprigantur et recte
 pp q; munera seu acty, quae hinc disticta. Illorq;
 nes maioris claritatis ista ita ordinamus.

1^a namq; disticta dicitur genus. et hinc actus
 3^a respicitur et distictio Porphyrij. 2^a constituit
 spem; cui respondet prima distictio cum ultima.
 3°. disticta spem quam constituit ab aliis distinguit
 spem. et hinc actus respicitur et 4^a distictio. 4°
 et q; quam ex his acty sequi hinc disticta, q; potest de
 suis inferioribus in quale qd. Et hunc actus
 declarat 2^a. distictio.

Ex his q; actibus sequuntur hinc idem respicitur.
 1^a q; quae in ordine ad genus, quod dicitur
 differentiam. 2^a ad spem quam consti-
 tuit. 3^a ad alios species quatenus sua, qua
 constituit differentiam ab aliis, distictio eas in ordine respicit.
 4^a in ordine ad sua inferiora.

Conclusio prima.

Distictio à Porphyrio asprigatae bonae
 sunt et accurate explicant nam disticta.
 eas in sunt in accurate.

Hae cont. solent pth solent o dia arista q;
 gha eam aliter si solent. q; non sunt in adae,
 quale potest. 1^a singula singulos acty in adae,
 quatuor

quato exple carit, qly tu cōty innotis dōstra
 completa in suo spe gstituit. Verū, qm nos
 hūc agimus de dōstra ut e qm pōt catile, qly
 cum dōstra q. habeat respectu in ordine ad quem
 terminū gstituit in vāe gty pōt catilis et q pōt in
 dōtra, ut qm pōt catile ē. Pro hōm explanat et

Conclusio secunda

Defio Dōstra
 Descriptiva.

Defio Dōstra ut e qm pōt catile, hōc ē
 Differentia ē quae pōt catitur de pluribz spe
 vel numero differentibz in quale quid. 1.

Hae defio ē descriptiva ut ex dictis facile colligi
 poterit. spūs vero hūc ē.

Defio Dōstra
 Essentialis.

Dōstra e unūte respiciens plura spe
 vel numero distincta in quale qd.

Et ad dūc paritā, (vel numero) ut conp hōm,
 damy oēs dōstras tam infimas quā subaltē
 nas. defiem m. Porphyrij quae statuit dōstram pōt
 dōpluribz spe distinctis; ex vltimāqz tūm conp dōtra sub,
 alternis non vero infimis. Si ad caritā hūc ad
 illas et pōt dōstram defiem detor quere velut
 sed nūm conpōne.

Conclusio tertia.

Dōstra non gstituit in vāe gty pōt catilis
 respectu spēm a qly e am, quā gstituit
 distinguit, neqz in ordine ad quem gstituit.

u. g. rate non e etiam di. cabile respectu bruti
a quo horem, quem constituit, distinguit, respectu
ordine ad genus q. divi dit. u. g.

Pter Conite, quo ad primam partem Pradica,
libri constitutum in rate talium respectu com
de qly suam distinguit nec potest predicari
sed dista non potest vere predicari de aliis pntibz,
a qly suam distinguit. go dista respectu illor,
rum, non gstituit in rate tertij predicabilis.

ma: qstas pter min rate q. e dista hord non predicari
pot de equo leone aut aliis brutis a qly horem distin,
guit. falsa n. e p dicao, leo e ralis. go.

2a Pars Conitis pter dista ut 3m p d i cabile, pter
qstas de suis inferioribz, sed dista non pter qstas de
genere, go respectu illig non gstituit in rate tertij
predicabilis. ma: ex ipia defie dista qstas. pter n. in
quale qd: hoc e, afferens partem spria p melu
alteri adiacentis. min: pter. rate non pter qstas de
aiti, si n. gstituit careq qstas qstas vel tota spria, vel
pars spria et qstas non possit aut qstas pmerue
ga nihil potest qstas sine sua spria, cum parte qstas.
at vero aut bene ualeat qstas sine rati, ut
patet in apria et leone. go dista non pter qstas
de genere.

Conclusio Quarta

Dista non gstituit frutter in epe unitis
et tertij, p d i cabile respectu ad spem quam
constituit,
Sed

sed p respectu ad individua sua spes vel ad
ipsas spes diversas.

Hanc tenet etiam Verdinantia merales in suis
m. s. sed. 2. de diffra. et alio. Est in D. Thoma
in summa Logica cap. 7. Sanchez. et Doctorum
Complutensium Carmelitana.

Dicens in contris vel ad spes diversas, ut con-
veniam et distam subalterna q non constituit
fructus in ratione unitis et tertij genericis q respec-
tum ad genus q constituit. n. g. sensibile p respectu
ad aut, sed p respectu ad spes diversas, sed gene-
re contentas. ut ad hominem et brutum. et eodem
modo ratione non e unitis et 3m genericis fructus
respectu hominis, sed respectu individui sicut non hu-
manus, Petri scilicet et pauli. Et pto 3o Conite.
Unitis e natura una dicens respectu ad plura in-
feriora, sed spes non e inferior qd respectu dista-
to dista non e unitis respectu speciei. ma. patet
ex dictis. qby plura me speciem subalternam ut spe-
nem esse unitem, qd ut talis non dicit respectu
ad inferiora. pto min. superius e id a quo non vult
subsistenti generata, sed a dista ad speciem vult
generata. pto dista non e superior spei: et qd dista
nec spes est inferior dista. Huius ratio est,
quod in pto e ad contrarium distam sua. g. ratio
in spe rei non spe superius qd, sic n. ex parte late
patet ac huius, spe in superius qd in ratione genericis
q dista pto. et de spe, et de individuis suis. spes

non

vero tunc potest de individuis, et hanc superioritas
 potest illis sufficere ad obtinendam unitatem et genericam,
 bene scilicet; sed hanc responsio non sufficit
 nam ex illa sequeretur nullam dari quodammodo
 aequalitatem de aequalitate logically loquendo, quod tunc est
 contra positum opinionem eorum. sequenda potest.
 Item illos eo quod supra potest de specie si unum est hanc quod
 superioritatem, quod non est quodammodo aequalitatem de aequalitate. quod
 nulla est talis quodammodo quod in eo quodammodo potest illis
 potest semper superius; sed superius non est aequalitatem cum inferius,
 nisi; quod nunquam est talis quodammodo aequalitatem de aequalitate.
 Respondent tunc Contrarii distrahendo potest de specie
 virtualiter quodammodo de pluribus inferioribus, quod
 plura individua virtualiter in specie continentur, et
 ita illam quodammodo de specie aequalitatem pluribus
 quodammodo de in individuis sed nec hanc responsio
 valet. quod talis virtualis continentia non sufficit
 ad veram quodammodo unitatem; quod potest autem. unitatem
 ut sic scilicet dicit ordinem ad multa vel plura
 simpliciter, ad unitatem in genere quodammodo omni multiplicitate,
 etiam in inferioribus; sed in individuis quodammodo ut virtualiter
 continentur in specie non sunt multa sed unum quodammodo. quod tunc
 hanc continentia virtualis in individuis in specie
 supra respectu speciei non est unitas.

Pro Conclusionis 20. Veritate tunc est superius respectu
 eorum in genere abstractivum abstractivum unitati logically
 loquendo. sed supra non abstractivum in specie abstractivum,
 ne unitas, sed scilicet tunc quod supra non est superius quodammodo res
 spectu speciei. maius patet potest minus ab illis abstractivum
 aliis

alij abstractione uniti q̄ immediate uniti in una
 rae et in q̄ multiplicat̄ q̄ contracti onem. sed
 dista non uniti sunt cum individuis. imo p̄
 sp̄s uniti sibi individua nec multiplicat̄ dista
 q̄ abstractione in sp̄e, sed in individuis. q̄.

Conclusio quinta

Inferiora dista non sunt ista et ista dista
 sicut e ipsa sp̄s si e dista subalterna, vel in
 una si infima. et respectu horum q̄libet dista in
 rae tertij q̄ dicitur calilis.

Explicatur Concl. Inferiora ratis n. g. non e ha
 rae, hoc rae, sed p̄ter et p̄ter et alia individua
 nra humana. et inferiora sensibilia non e hoc sen
 sibile, hoc sensibile, sed leo vel t̄ q̄ parti egrum nra
 humana actus huius dicitur sp̄s plume dicitur dicitur.
 P̄ter q̄ Concl. ex refutat aliam opinionem, nec
 alij termini restare in def respectu cuius p̄ter q̄libet
 dista in rae tertij q̄ dicitur calilis. P̄ter q̄ rae. dista respec
 tu huius et illius dista. ut rae respectu huius illius
 non p̄ter in q̄ rae q̄, q̄ respectu illius non habet
 bit rae tertij q̄ dicitur calilis. consequenter p̄ter
 ans. q̄ p̄ter dista de hac aut illa dista, p̄ter ab
 hute in q̄ afferens totam egrum. q̄ non in q̄
 p̄ter ans. hoc dista in sua egrum in huius alius dicitur
 quam rae dista et q̄ ad dicitur q̄libet individua
 huius sicut huius t̄ vel alius dicitur q̄ nra
 humana, et q̄libet individua. q̄ sicut huius
 p̄ter in q̄ vel tota egrum de hoc huius; ita et dista
 de hac aut illa dista. P̄ter q̄ Concl. Distra
 respectu individuum non huius est contracti p̄ter
 vel

al ratur unitis et tertij & dicabilis qd ratur
illam orit vere unitis. qd ratur. ab illis r. ab
stratij alid raturi one uniti et de illis ratur in qua
leg. qd respectu illam habetib vera ratur

Tertij & dicabilis. ex qly colliges inferiora d. tra
qre illa plura q hntat nam pccificam d. tra
tam q forma differentiam. et fundamentu
hujus ratur tertij & dicabilis e unitas pccificas
multum quatenus sunt similes inter se in forma
pccificas. et eandem d. tra similes sunt pccificas
d. tra ab ois aliis.

Principes qd contrarium d. tra Porphyrj
Vel n. gery qd d. tra, aut non. si y bmet. qd d. tra
non est qua spes gery excedat. si non y bmet
qd spes non hnt d. tra ex genere q d. tra d. tra.

R. Gery in pccificas d. tra, non artu.
qa vera spes actu y bmet d. tra, hnta q actu
spes q d. tra excedat gery; et hoc e. Pccificas Por,
phyrj

Principes r. Contra r. d. tra. Illa non cony
pccificas ultima d. tra qd non e bona. gery pccificas
pccificas ans. d. tra d. tra e y pccificas d. tra. spe d. tra.
qd d. tra ultima non pccificas de plura y spe d. tra,
ut pccificas in ratur. qd d. tra ultima non cony
pccificas..

R. A. Corietano hnta d. tra Porphyrj
q venire et ultima d. tra, non pccificas; sed q no
repueruem. non ya talis d. tra, sed qa d. tra.

fi

si n. diffra ultimae in qtu diffra repugnent pdeam
de plu: spe diffra tis ut et repugnent diffra sub
alterna. Sed huc solutio torta nabalae. et
meritate caret. Sequeret n. ex ea equum esse
aut rate. qd licet ei ydem repugnent rate totis aut
esse rate, tu non repugnent ei in ytu aut. demit
huc solutio e contra eadem modu loqueret aut,
in que velly qntia pda non repugnent, sed pte,
huc tribunt.

R. Ergo aliter Porphyrii sua diffra hinc
compleverunt spe diffra diffra subalterna
non infirma. qd si minime fuit Porphyrii in
sua diffra? R. minime. Quia pte agunt
velut tu diffra subalterna seu genericas in
venit et fuit invenit ita et diffra. Serio
de hoc facta e a Porphyrio qd diffra subalterna
coreorem usq in scholis obtinent, ut huc exat,
caut Coniprietas mafiq et alia. Inare fuit
illa diffra deha nas h. spe differentib, velut
das numero differentib. optima y fices optum
unicum diffra convenientem.

Obi eris 30. Deus differt qtu a creaturis et
ora potuta mo ipse diffra differt inter se
et tu non convenit in aliquo genere. demit tu
differt a lapide q aut, et tu aut non e vitra. qd
non e qtu diffra q singula p se a se differant.

R. Advertens non esse idem res aliquas epe d
nexas et esse differentes ea n. pte stat differe
qm aliquo genere convenit aut illa a. fuit dines
sa q quomq modo diffra unum in qtu licet

in nullo genere conveniunt. Sed alia a creaturis
 et unum potestatem ab alio distinguunt. Tu non proprie
 differunt. nihil n. esse sunt univocum aut genericum,
 in nullo genere conveniunt. dista et ipsa inter se
 proprie non differunt sed sunt primo diversa.
 ides negantur tunc a creaturis proprie differre
 nec et unum potestatem ab alio proprie differre. qd proprie
 differre eum qd conveniunt in uno, qd adveniens
 de dista dividit et constituitur varie spes sub illo.
 Ad illud et qd adducit in argto de dista aut p
 aut hinc a lapide. R. negat hinc proprie dista
 ferre a lapide qd aut. qd id qd differunt unum ab
 alio proprie non debet includere illud qd a genere
 spectu utriusq. aut a. includit corpus qd a genere
 respectu hinc et lapidis. ac pinde hoc non qd aut
 sed sensibile proprie differat a lapide et ab aliis
 in sensibilibus.

Obi. eris qd. Genus pot dividit qd accidentia
 ut si dicat aut aliud alia aliud nigrum. pot et ali
 nudi genus qd spes hoc modo. aut aliud hoc aliud
 genus. qd dividere genus non e proprie dista, aut
 eaq sunt sub eodem genere.

R. Genus proprie multipliciter dividit. qd
 per accidens ut in alba et nigra. qd. per se.
 hoc in partes suas actuales, ut in vivens sens
 ibile. qd. in partes participantes ipse vel in
 hanc et hanc. qd. in partes potentes viventes
 et dicitur.

et debet mi nautis illud et qd dicitur pprimo
dimittit genus huius comparati limitans et debet
minans illud ad componendum cum illis cer
ta abignis pperu et hoc modo in tolligentis
et illud qd dicitur de dicitur, illa nempe dicitur
dere genus qd modo partis limitantis. qd magis dicitur
videndi nulli ~~causa~~ alteri potest competere.

Obiicit 50. Ad probandum dicitur esse unum
tem et qm iudicabile in ordine ad pperu qm
gubernet. hoc qd dicitur hanc rationem, et dicitur et
fructus. qd dicitur abignis qd dicitur. sed non potest esse ad
teny nisi dicitur ut patet. qd dicitur vere ystibund
nepe unitas et qd dicitur qd dicitur qd ordine ad pperu
quam gubernet.

R. Concedo autem et nego qd dicitur non in
oas qd dicitur dicitur et fructus pperu aut ad aliy
qd dicitur, sed potest ille in qd dicitur de in fons
vity potest. dicitur cetera et respicit ad finem.
ppter tales a. qd dicitur dicitur illud in qd dicitur a. qd
tia de aequalitate. et talis e qd dicitur in aucto relaty
necariy. solet qd dicitur tertiy qd dicitur, qd in illa ppter
res, qd alius si comparat ad inferiora et tertium
qd dicitur.

Obiicit ultimus contra dicitur pperu in Per
ppteris facta. in bona dicitur membra debent
esse inter se dicitur sed hoc non fit in qd dicitur
dicitur, qd non e bona. ma. patet ppter min. ea.
dem res potest esse dicitur ead pperu et pperu pperu
ma, ut congregatum nisi est dicitur huius ead
Caputis

lucides et similia quibus inest nigredo ut accidens
 figurabile et a dextra propria respectu corvi et carbo,
 nis quibus inest nigredo ut accidens infigurabile.
 et a dextra propria prima respectu ignis nigredinis
 quam in certa parte constituit. quod ista membra
 sunt eadem nimirum si qua conveniunt uni rei.
 demum ubi a dextra propria prima ubi semper a propria
 et corvo dextra; ubi non a diversa parte et delecto esse
 diversa proprietates et accidentia corva. quod ista
 membra conveniunt.

R At hic arguo membra huius divinis non esse
 bene distingui realiter, sed sicut quod sunt
 et ita ex parte adducta in arguto sunt aliam for-
 malitate a dextra corvi et sunt aliam propria, et
 sunt aliam propriissima. loquendo quod ipso sub-
 strato dextra. et hoc non destruit divinem; nam
 bene divinis in utile, bene delectabile et bene,
 ipsum. quod in membra aliquo tunc sunt diversas
 qualitates formalitates distinctas et unam ex que
 potest ad certum membra sic bene divinis debet
 esse distincta et realiter vel sicut sunt
 divinis formam rationem. Ad istud quod ultimum et ubi
 ubi in arguto R-rem esse aut, non tunc in
 fieri ex eo membra divinis delecta corvi deo et
 non distingui saltem sicut, quia ut Scotus ait
 membra huius divinis conveniunt a sunt cum quodione
 huius quodlibet membra et accipiunt sicut
 id quod sunt quod sicut quod parte quod sicut unum non
 includere rationem. nulla enim res ex eadem forma
 quod sicut sicut dicitur corvi et propria et propriissima
 licet

videtur ubi est dictum nunc proprie coloris quod est
 existant. Et hoc solummodo supponit illud quod
 proprie et primo intentionaliter accipi; licet
 seundo intentionaliter bene quod accipitur
 et sensus est; videtur illud quod Porphyrius dicit
 distans in eorum propria et nunc propria proprie
 accipi per se subtrahit et intentionis distans
 ut sensus sit. aliquid quod facit differre ceteris, ali-
 quod quod proprie, aliquid quod proprie prime. Et est per se
 intentionaliter dicitur hoc modo. alia est distans
 in tantis ceteris, alia proprie, alia proprie prime
 Et de hoc dicitur aliquo modo et nunc videtur non
 sit dicitur generis in se et univoca, an vero
 analogi in analogia. Ad hoc R. 10. Si formaliter
 hoc dicitur distans primo intentionaliter hoc est
 nunc rebus quod subtrahit se univocis intentionis
 distans non est dicitur univoca vel generis in
 se, sed analogi in analogia. pro membro
 subtrahit huius dicitur sunt substantia et accidentia,
 sed substantia et accidentia nulla dicitur ratio univoca
 nota aut generica. ergo hoc dicitur primo in
 intentionaliter accepta non est univoca aut gene-
 ra in se sed analogi in analogia. non supponit
 nisi certa ex metaphisica. pro maius: distans est
 plerumque accidentis, ut fulere, errare, si aut
 et proprie distans. proprie prima vero plerumque substantia
 ut sensibile ratio. ergo maius: vera. R. 20. Si hoc dicitur
 nunc accipiat se univocis intentionaliter non est
 univoca vel generis in se sed analogi.
 pro hoc. ratio distans non equaliter participat.

ab

at his ity membris. qd non e dicitur uniuoca
 nel generis in spet. consequer patet. ideo n. dicitur
 entis in substantiam et accidens et non e uniuoca
 qd illa duo membra in aequaliter parti d.
 paul nam dicitur. sed pto ans. dista pproissima
 facit rem plane utram; hae dicituram in spet.
 cas vero et pproia faciunt rem alteram, hae
 a dicituram et distinctam sctm accidens, ut
 ex Ruybrinis figura docerimus, sed hae sunt
 diciturae tales dista. qd ratio dista non aequa
 dicitur parti in part ut his tribus membris. Ex
 quod est dicitur pto, p dicituram dicitur non
 spe generis in spet qd talis dicitur debet spe
 uniuoca.

Contra haec dices primo. Contra his tribus dista,
 finis facere dista, qd dista in eis erit ratio
 uniuoca respectu illorum. ans a certum. finis
 gula n. huius dicitur membra faciunt dista,
 qd e qd aliqd esse.

Et non spe ratione dista spe esse qd respectu
 in huius membris. regularis tu spe qd uniu.
 notum aut generis in esse. ratio si eodem entis
 a eis substantia et accidens, non communita.
 de generis aut uniuoca, sed uniuoca.

Dices 20. Illa tres intentiones dista dista,
 generalis spet, qd intentiones dista eis erit ratio gene.
 rea respectu illam. consequer patet. pto ans.
 illa pto de pluribus numeris, ut hae dista eis
 a dista, et hae dista eis a dista. qd sunt has spet

R. magis.

R. Nō gēto illas esse 3. spēs gēntas sub uno
 genere. ad p̄tētem R. illas sp̄s cū non esse
 sp̄s de individuis. sed analogi de una legē
 tis, quales sunt sp̄s cū ista. hanc unam
 famā et hanc unam et famā. vel acci dunt
 ens, et hanc acci dunt ens.

Dubium Nonum

Utrum Genus aut Differentia
 superior claudatur essentē
 in differentia inferiori; et
 quomodo genus differenti-
 as contineat? *S*

Sensu q̄riti ē an aut n. g. sit de conceptu sp̄s
 ratio. vel an et genitile q̄te sitra superior autis
 sit de conceptu autis ratio

In hac re tres sunt sententiae. Prima ē Nominalis
 apperentū diffam inferiorē sp̄ter claudere sup̄
 rem

rem. Hoc seq videt & conuenias 7. metaph: qd: 37.
 Secunda sententia e magistri Salsi quod: unica de
 genere. asserentis geny et distraam superiorum qd: ca,
 ni ppter de inferiori; non imediate, sed mediate.
 Mediate qd: ca et imediata, qd: sunt, dicta e p
 pra de genere pag: 486. Tertia sententia qd: nem
 et sequenda e asserent geny et distras superiores nul,
 lo modo qd: dicari ppter de inferioribus nec esse
 de conceptu illam distraam. Hanc sententia videtur
 Di. Thomae eamq: tenent ceteri eius discipuli. pro
 cuius expli eptis fil

Conclusio Prima.

Geny non e de spcia distraam qd: ipm gra,
 nit et limitat. n. g. aut non e de spcia
 rates. f.

Hanc conuenit et supra statuumy et pbari mag
 agentis de genere. Et pter modo specialit
 tate a posteriori deducta. sequentur n. multa
 abeunda ex sentia qd: ca om. Inprimis se,
 quereq: geny non qd: dicari uniuoce de pterib;
 et ppter non esse geny. sequens e saltem qd:
 et ans. pter sequela. ideo n. ens excluditur a
 me generis nec pter uniuoce de suis inferiorib;
 qd: transcendit distras inferiorum, hoc e, qd: in,
 dunt in conceptu spcia distraam: qd: si geny. n. g.
 aut includit in conceptu spcia distraam erit trans,
 cendens et non uniuoce qd: dicabilis, sed analogice
 sicut ens. Et ppter non spet geny; qd: de rae

gen

epu 3. ptes qd: ca
 in qd: illas qd: ca
 is. p analogice
 qd: ca illam
 ma e pter
 conuenit a
 Non uenit
 uenit aut
 laudatur
 ia inferior
 genus dist
 ineat
 aut n. g. fil de qd:
 dunt qd: distra
 sententia. Prima
 inferiori ppter

generis & qd dicitur uniuoce de suis p[ro]p[ri]et[ati]s. S[er]mo
 ref[er]t[ur] qd ex genere si dist[ri]cta non filiat compos[iti]o[n]e,
 ho[m]o metaphisica. hanc sequela[m] tetigim[us] supra
 de genere illi uideri poterit. Sequens
 30. qd dist[ri]cta se: rate, non est per metaphisica
 h[ab]et; sed qd plane synonymum cum illo, qd patet,
 qd in suo conceptu est totum g[en]eris qd h[ab]et; unde
 statim fieret qd dist[ri]cta tu[m] est per h[ab]et. P[ro]p[ri]o
 g[en]e qd completum metaphisice ut uicem
 in antep[re]sentis: qd non est est de conceptu est
 dist[ri]cta qd ens in completa metaphisice; ut qd,
 non p[ro]p[ri]e in linea recta p[ro]t[er]ti, sed tu[m] in
 latere. sequens p[ro]p[ri]o. ideo n[on] p[ro]p[ri]o non est de
 conceptu est ma[n]u, qd ipse ens p[ro]p[ri]e con-
 pletum. ma[n]u uero p[ro]p[ri]e ens in completum.

Conclusio Secunda.

Dist[ri]cta superior non includitur est per in
 dist[ri]cta inferiori u.g. sensibile in rati.

P[ro]p[ri]o Con[tra] 30. Si dist[ri]cta superior est de est rati
 nonis dist[ri]cta et g[en]e est de est rati illig; sed ha
 est falsum p[ro]batur in con[tra] p[ro]p[ri]o. qd
 ut in eo quo sequitur. p[ro]p[ri]o sequela. id qd claudib[ile] est
 sensibile, claudib[ile] et est per aut. si aut id qd claudib[ile]
 est per rate, claudib[ile] et est per h[ab]et; sed p[ro]p[ri]o con[tra]
 non rate claudib[ile] est per sensibile. qd et claudib[ile]
 est per aut. qd g[en]e est de conceptu est dist[ri]cta in
 inferioris qd falsum est. Item qd non est est per h[ab]et
 non est est per rate, qd id qd non est est per aut, non est
 est per

est sensibile; sed ratio non est sensibile, hoc
 est non est de conceptu estis ratio; ergo nec est
 sensibile. ergo dista superior non clauditur
 in dista inferiori. Pto 20. ab incommodo. Sequitur,
 res in q. dista superiores non predicantur univoce
 de conceptu ratio n. g. de homine; divinitate de beata
 nec constituerent unum quod dicitur. ya clauderent
 in conceptu estis dista. ergo contra vera. Pto 30
 Sequitur n. g. dista hanc facta per genus remotum
 et distas intermedias n. g. hanc facta sensibile,
 his ratio, opet plane negatoria, atq. hanc factam
 et contra hanc tales distas approbantem; ergo et
 illa q. ratio sensibile. pto sequela. Sensibile utitur
 in conceptu estis ratio, actus, utitur in illo; quod
 ergo diceretur, hanc facta sensibile, ratio, his dicitur,
 unum sensibile; simul et proprium nomen. 20 p
 terminum, ratio; q. vere negari.

Conclusio tertia

Nec spes nec ultima sig. dista includuntur
 estis in dista numerica. hoc, n. g. vel ratio
 non includuntur estis in singulari autem ratio.
 Pto 40. Conito. Quia si spes et dista includeret
 in conceptu estis dista numerica, tunc nec hoc
 estis spes nec ratio dista; ergo cum transcendit,
 rent distas numerica, non predicantur univoce.
 pto 20. Conito. Singularitas potri determinat
 et limitat hanc et ratio. ergo non includit
 illa in suo conceptu estis. ante certum; pto 40.

univoce de sensibile
 et dista non
 hanc sensibile
 dicitur potri
 te, non est
 hanc sensibile
 hanc sensibile
 ergo non est
 completa
 a ratio
 ratio. illa
 ad, q. ratio
 in sensibile
 sensibile
 non includitur
 n. g. sensibile
 dista superior
 et dista
 in conceptu
 pto sequela
 estis autem
 estis hanc
 tot sensibile
 est de conceptu
 hanc et ratio
 ergo non

quā nil determinari de illo q̄ in suo gēte
 gēte hēt. q̄ nō debet mī nātū dābet esse extra
 gēntem debet mī nātū. et ē gēra. Et hanc rā
 pbat utramq; contem pcedentem. P̄r. 20 con
 Alīas dīffra numerica gēte pfectior et nobis,
 hōi f̄ra, q̄a p̄ter pfectiorē gēte quā nō dū,
 dū dū dū dū dū p̄p̄tā pfecti ontē numerica
 se: q̄d f̄it dīffra numerica explicita f̄ra.

Conclusio quarta.

Geny nō continet dīffras vīn dēntes nō
 q̄ mīdū nō dēnt ita ut f̄it p̄tā eī gēte.
 P̄r. 20 con. Opposita nō p̄t vī eodem t̄o
 actu reperiri. Sed dīffra actū vīn dēntes geny
 f̄it opposita gēte nō p̄t actu nō illis rep̄
 vi. ma: p̄r. q̄a opposita nō eodem t̄o se
 mutuo dēnterent, mīn. p̄bāt infra, P̄r. 20.
 q̄d q̄d competit f̄ra gēntem competit
 inferiorit̄ gēntis sub illis, q̄a si dīffra vīn dēntes
 geny actu f̄it nō genere p̄mēdū nō dēntes
 et erant nō f̄ra gēntis sub illis, et f̄i rāte ē,
 f̄it nō dēnt. q̄a dēntem gēntem et actū gēntem
 aut a gēntem gēntem et actū rāte.

Obiēres 20. Geny p̄t q̄ se de dīffra. nō. aut
 nō. p̄t q̄ se de rāte. q̄a p̄t gēntem de dīffra,
 quā p̄bāt, q̄a p̄t q̄ se, ē gēntem; aut p̄t. nō
 p̄t q̄ accī dēnt. q̄a p̄t se. consequēnter ibem p̄t,
 q̄a nō datur alig. modū p̄t canli. /

P̄r. 20.

Q. 70 Distinguentis aut ait p[ro] se de rati
 mat[er] loquens, q[ui]s aut. p[ro]p[ter] nego aut.
 hoc q[ui]a rate figat habens rati[onalitatem], et
 habens rati[onalitatem] p[ro] se et p[ro] se aut,
 rati huius p[ro] se aut et per se de rati, non uenit for,
 maliter; q[ui]a una p[ro]p[ter] et forma ut aut non
 includit in rati ut sic, et sic se habet aut q[ui]a
 deus respectu ratis.

Q. 70. Distinguentis licet (per se) ait p[ro] se
 de rati huius p[ro] se et p[ro] se, nego aut. p[ro] se
 hanc faciens unum p[ro] se cum illo, q[ui]s aut, et sic
 p[ro] se gen[er]is p[ro] se de rati. q[ui]a cum illa componit unum
 gen[er]is p[ro] se et se. et hoc duplici modo pot[est] in solis
 p[ro]p[ter] per se. Vel q[ui]a p[ro] se a de rati p[ro] se.

Vel q[ui]a unum p[ro] se facit unum per se, licet in sig
 p[ro] se non includatur. Contra p[ro] se p[ro] se
 sic instabis. si aut p[ro] se q[ui]a deus de rati q[ui]a
 p[ro] se et p[ro] se deus de h[ab]e, atq[ue] hoc e[st] factum.
 q[ui]a et sic, ex quo p[ro] se. p[ro] se sequetur. q[ui]a q[ui]a p[ro] se
 de p[ro] se accidit a liter, p[ro] se et accidit aliter
 de p[ro] se in quo tale p[ro] se includit. v. g. q[ui]a de aut
 p[ro] se album accidit aliter, et aut d[omi]n[us] aliter
 p[ro] se de h[ab]e, q[ui]a in h[ab]e aut includit, q[ui]a si aut
 p[ro] se accidit aliter de rati, et q[ui]a aliter acci
 dent aliter de h[ab]e q[ui]a rate includit in h[ab]e.

Q. 71. Huius p[ro] se. Nego consequentem. q[ui]a
 conceptus h[ab]e e[st] resolutus in conceptum autis et
 ratis. hoc a. non h[ab]et conceptus ratis ratis, aut aliter
 in p[ro] se. Q. 70. q[ui]a p[ro] se aliter q[ui]a
 m[en]t

albus,

fto duplter. fto una rtem eptor. el fto ali
 am acci dentatiter. Si ho ex p n hie capite
 tr ens; el ga est ho, el go est ^{albus} # in qtu hie
 eptor ens. in qtu verba alby. e ans accidatit
 unde ad unthm dtr q aut et sensible, si gide,
 rentur respectu hris in qtu ratis qeise stant
 sub q cepta dista, quoniam ipsi accidatititer,
 el eodem modo de illo pntur. ad unu ga illa pnt
 y nemunt hris et imediate non qtu qeise rati,
 ideo et dtr eptor de illo, el fto absolute negan
 dum e, aut tm acci dentatiter qeise can de hris
 ga in his capite pntur q hoc duplci titule fto
 quent, tr illi absolute esse eptor; ideo aut e sen
 sibile. Si uny eptor de qra hris licet sub alio,
 qua rati illi acci dentatiter quoniam, unde
 illa qra, qd qd tr acci dentatiter de pto y
 in dndiq in fto, tr et acci dentatiter de fto,
 distm quenda e. Si illud q tr acci dentatiter
 de pto non quoniam fto sub alio qra eptor
 quenda e. fceq si sub alio rati. q, pntet, si n.
 rati entis non quoniam et hris nisi in qtu albus,
 certe ho tm eptor acci dentatiter ens, qd qd et
 rati entis illi sub alio titule eptor quoniam, hris
 q eptor sit ens, et idem si uny ni qra pnto
 Obi ciet q Bene foytur in Dargy. Pd
 hoc eptor dicit, vis ho eptor e rati, go rati eptor
 e aut. hanc auctas bona e. go q uny pnt eptor
 de dista.

R. systm

R. Sicut in initio esse. namque n. appellat
 ex parte illius termini est, aliter n. appellat in
 centro, aliter in praeiis. in quibus n. li. est, et
 hinc se ex parte medii et appellat supra rationem
 finem hinc. in genere vero tenet se ex parte
 extremitate, et appellat supra finem illam.
 quare ut agitur sit hinc legitima deberet se
 referri. go id qd e rate est, vel se. go
 aliq rate e est, qd verum e, go ho vel petro
 est participans nam autis, alias si malis in
 argto relaty argto valeret, qd dicitur et dicitur est
 spe horum. hoc fit. hoc dicitur e est ho, hoc
 dicitur e est dicitur. go dicitur e est ho. quare con,
 dicitur falsa e. Per finem cum solentem occur,
 res et hinc argto. est hinc futista. est hinc
 visibilis, go visibile e futista. R. n. si visibile
 finem mater, nem e conito, non vero si finem
 futista, hoc e, in qtu appellat supra rationem for,
 malum visibilis.

Obi eris 30. Contra quam Cenchem, aut
 actu gmet diffra oppositus. go illa conclusio
 falsa. pte aut. aut actu e gmet cum rati et
 irati, cum hinc et bruto, go actu gmet diffra
 oppositus. nec valet si dixeris. non idem
 numero aut spe rate et irate, sed inversu
 aut numero. idem vero genere. qtu. pte. Per,
 phym non hinc e inveni ens y idem numero
 hinc

pot in p[ro]p[ri]a g[en]eri in genere ga in dem[on]str[ati]o[n]e et se in
 nicem d[ist]inguere. R. Sic Caritatem cum Per
 p[ro]p[ri]a no[n] negat p[ro]p[ri]am. ga opposita esse in p[ro]p[ri]a
 in eodem nomine opposita esse in eodem sunt
 nec h[ab]ent esse caliditatem in p[ro]p[ri]a, h[ab]ent esse cali
 dum. Ad ans a. R. Verum esse d[ist]inctas esse op[er]a
 p[ro]p[ri]as non g[en]eratas vera g[en]erata, si aut
 calor et frigus. sed in g[en]erata et in g[en]erata g[en]erata
 mixta sicut d[ist]incta sunt p[ro]p[ri]as sicut accidit
 sales se: eam rem q[ue] sunt vere g[en]erata, ut
 albedinis et nigredinis et sunt g[en]erata ut que
 hec a, constitutiva g[en]erati.

Qui dicit ultimo. Si d[ist]incta inferior non
 in d[ist]incta in se g[en]erata d[ist]incta aut g[en]erata
 esse conceptu[m] d[ist]incta simplex est compositionis
 ex[em]p[li] et g[en]erata aut p[ro]p[ri]a; imo esse g[en]erata g[en]erata
 mixta ga nihil esse supra illam alio h[ab]ere d[ist]incta
 sunt aliquid a g[en]erata et id ex quo g[en]eratur.
 hoc argum[entum] petit Dubium sequens.

Dubium Decimum
 An Differentia infima
 sit simplex vel composita
 ex

ex pluribus differentiis Subalternis?

Dubium hoc movetur pro antiquorum sententia
tam quae negantur distas ultimas speciem conven-
tibus cum ipsis, et simplicibus;
Sed omnes distas esse intermediarias sine Subalter-
nas speciem quae non posse definiiri per speciem
distam, sed per collectionem omnium differentiarum
superiorum, et consequenter dicebantur istis phi-
losophi: distas specificas non esse simplices
sed compositas ex distis subalternis. Pro hac
sententia Albertus magnus 7. metaph: textu. 43. Porphy-
rius quoque, quod ex eo colligitur, quod tunc definiuntur dis-
tatas subalternas supponens non variabilis,
quam distam ultimam qua cum specie sola queratur
Sed distam specificam tunc esse distam super-
iorum, contra hanc tunc sententiam sit.

Conclusio Prima Propter

bus differenti
pp
terminis?

chui pp antiquitate
diffra subalternas
intermedias sunt
sepe defini per
abonem om diffra
sementes dicitur
diffra non esse
diffra subalternas
7 metaph. leu. 2
alligat, qe tm diffra
es supponens non
a qua cum pte
tam tm esse diffra
tm sentam pte
o Primae

Propter diffra subalternas, a signanda sunt et diffra
infima cum pte infimis quertibiles. Haec tenet
p prima parte supponit ut certu, sari diffra sub,
alternas, nec de his e diffra. Videmus n genera
constitui p suas diffra certus; atq ista diffra
genem constitutiva sunt subalternas; qo sari tales diffra
et haec non sunt quertibiles cum infimis pte,
nec n. pprimis si cere similitudo, qo hoc e;
Ex quo arato arguunt: quertibiles signifi-
cat. sed pte altera tenet pars. Quis diffra sunt
a forma pte artum & mel: e r. sed q libet pte
infima hnt sua pprimam formam q cum illa
reigat aut q uertib, qo habebit pprimam et
relutivam diffra q cum ea quertib ma-
ta est inter amblers q d emul yung formi a
mau, diffra a forma e nec y q ois pte fit
compositu yd oz ma et forma nec n. solum
e in futuris pte hntib quertib pte est
mau sicut exiles, sed et riles, qo pte se hnt
mau ad forma per mau pte recipienda
illam, et forma. q e ardat ipis late pte,
lem pte, ita et yung se hnt ad diffra ad
pote mau illimitata q q in veni entem
diffra covatata ad certum pte, hnt ad pte,
nec quis estat les n. et ho hnt pprimam forma
q nulli alteri competit, sed plane cum illis
quertib

conuertib. - P^o. 22. Cond. Qualitatis p^o
 g^oat^o ab^oq^ouam peculiare p^ola p^opin^o uenit^o cal
 quo ab^o alijs alijs disting^ouatur intra amplitu
 sig^odem generis centi^o nent, sed hic g^oat^o ut
 a alijs q^ona dist^ora specific^o, q^ona una sp^os
 ab^o alijs p^oter se conuertib. q^o Sabunt dist^ora ut^o
 ma g^ouertibiles cum p^oter. P^o. 30. P^opin^o
 nes sine g^ometates ab^o p^otra si memur^o sed
 in qualitat^o p^ore in ueniunt g^opin^o p^opin^o ones
 q^o nulli alteri rei g^oueniunt. q^o d^o alijs g^oat^o
 p^oter a quo tales g^ometates si memur^o ita
 peculiaris p^ore ut nulli alteri g^ouenire p^oter.
 sed huc g^oat^o g^opin^o p^otra a dist^ora p^opin^o
 uis^o. q^o idem q^o antea. P^o. 30. Homo
 p^ore infima dist^ora p^oter ab^o alijs p^oter alijs,
 sed non e^o dist^ora ita sp^os p^oter q^o dist^ora p^opin^o
 res, non n^o q^o sensibile dist^ora h^o a leone, cum
 uterq^o sit sensibile, et pot^o in hec g^oueniunt,
 q^o q^o aliqua dist^ora infima, q^o non e^o col
 lecta ex dist^ora p^oter, sed g^opin^o huijs p^ore
 et conuertibiles cum illa. si n^o dist^ora infima
 p^oter collecta ex superioribus dist^ora, h^o non dist^ora
 ut p^oter a leone, q^o dist^ora subalterna sine
 superiores g^oueniunt tam leoni q^ona h^o.

Conclusio Secunda.
 Dist^ora infima e^o simpliciter simplex et
 null

nulla modo ex aliis distinctis in ballernis
composita.

Hanc niferi ex dictis p[ro]p[ri]o. De conceptu g[ra]ti
dist[inct]a n[on] s[un]t q[ui]a s[un]t g[ra]t[ia] o[mn]i[um] simplex, q[ui]a non
p[ot]est dist[inct]a n[on] s[un]t comp[ar]ari ex suball[er]nis. q[ui]a
q[ui]a patet p[ro]p[ri]o. dist[inct]a n[on] s[un]t se sola dist[inct]a,
de p[ro]p[ri]o ab e[is]t[er] aliis entib[us] h[ab]et s[un]t q[ui]a
de g[ra]t[ia] n[on] s[un]t q[ui]a s[un]t s[un]t simplex. P[ro]p[ri]o
consequ[en]t[er]. Nam si n[on] s[un]t rate mortale dist[inct]a
ultima h[ab]et vel q[ui]dam voluerunt q[ui]a h[ab]et h[ab]et
ferret si rati in ext[er]i Angelo se. Sum n[on] s[un]t
sola se dist[inct]a, n[on] s[un]t ex p[ri]mo q[ui] se dist[inct]a,
n[on] s[un]t et ex p[ri]mo illig[is] g[ra]t[ia] dist[inct]a, q[ui]a q[ui] n[on] s[un]t
cum angelo univ[er]s[is], in linea rati, q[ui]a
clare patet. Et n[on] aliqua res se sola dist[inct]a
ab alia, n[on] s[un]t in nulla alia rati univ[er]s[is]
quoniam un[um] illis. P[ro]p[ri]o C[on]v[er]s[io].

Dist[inct]a se h[ab]et vel forma respectu generis, q[ui]a non
p[ot]est esse composita. p[ro]p[ri]o g[ra]t[ia] n[on] s[un]t ex q[ui]a
cogitans mod[is] alijs que dist[inct]a debet cum,
p[ro]p[ri]o, q[ui]a q[ui]a q[ui]a illa compositio non p[ot]est fieri
q[ui]a g[ra]t[ia] n[on] s[un]t univ[er]s[is] form[is] lib[er]at[ur]a
q[ui]a h[ab]et aut h[ab]et forma, q[ui]a ex his formis
non p[ot]est fieri ens q[ui] se s[un]t q[ui]a accidens. nam
ex diversis entib[us] in actu non p[ot]est resultare
un[um] q[ui] se ut ait Ar[ist]o. 3. Metaph[isicorum] cap. 6.

neg

formas unius et videtur comprehendi. quod dicitur
 ultionia et simpliciter, habens et eorum simpliciter
 ubi est unum.

Cum hoc tu scias quod in explicandis, etiam est om-
 nino et non facile utamur eis in universitate,
 et multum rem collectivitate, non quod dicitur
 rem in se sunt composita, aut collectiva ex
 pluribus, sed quod estia rem sunt nobis valde oculis,
 te, nec ratio suppetunt termini in quibus eas in complecti
 declaramus.

Conclusio Tertia

Datur dicitur infima immediate quod habens alij
 genus infimum et per pluribus spectu esse.

Pro con: si non daretur aliqua dicitur infima immedi-
 ate quod habens alij genus sequeret in quacumque
 parte clausi infinita perfectiones; atque hoc est falsum,
 quod et falsum negare genus per et infimum
 et immediate quod habet a dicitur infima. pro nim.
 alias daretur in rem non infinita in genere
 perfectionis quod per Deum admitti alij abundantate
 non potest pro sequela. quodlibet genus adfert sua
 perfectionem distincta ab alio genere, quod si inter
 quacumque speciem et genus supponitur daretur nisi
 nita genera subalterna et non alij genus per
 et immediate quod habet, daretur et infinita perfectiones.
 dicunt contrarij illas perfectiones se in vicem
 includere ex quo non sequitur daretur infimum
 in linea

in linea specificis contrariis. Quodlibet genus
ad se distans per se habet terminum, sed ad unum
generis intermedias infinitas dantur et distans in
milia, sed ut plura et distans non se mutuo involu-
dunt, sed in quolibet specie adhuc darentur specifi-
nes infinitae.

Confirmatur Censura. Sequens ex contraria sen-
tentiā speciem infinitam non posse defini, atque hoc
saltem. Sed et id ex quo sequitur. Pro sequela. ut
distingua bona sit debet trahi vel per genus super-
min, et per oēs distans intermedias usque ad ulti-
mā in digne, vel per genus primum et distans
nisi mō. Sed neutro modo potest hoc fieri in sententiā
contrariā non nisi daretur quod genus primum, quod
dare genus non daretur in tali sententiā, vel per
genus supermin et distans intermedias oēs, et
ita essent infinita, quod non potest dari distans
speciei, nec valet si respondet, speciem factam
per genus supermin et distans ultimā qualis hoc
habetur probata ratio; esse bonam. vitiosa siquidem
habetur et distans hōis non explicans tota sig quā
ex hac contrariā inferri in quacumque specie esse appo-
nanda a probata sententiā in certo et limitate numero,
v. ita ut in probata sententiā unius vocis non debet
perferri nisi infinita. pro hoc agitur. si inter fin-
nitum genus et finitum infinitum essent infinita
genera et infinitae distans quae sunt probata uni-
voca, essent infinita et non essent infinita,
sed hoc implicat contradictionem. Sed sunt pro-
nemla

membra p[ro]p[ri]a q[ui]a in certo numero in quali
 deb[et] p[ro]p[ri]e. Imprimis q[ui]a in finita ut p[ro]p[ri]a
 non altera p[ro]p[ri]a, et non op[er]at in finita. q[ui]a
 illa p[ro]p[ri]a q[ui]a d[omi]n[us] creat certis et finit[is] limi-
 tibus et terminis. q[ui]a non op[er]at in finita. q[ui]a
 partes, p[ro]p[ri]a om[n]is. Illa p[ro]p[ri]a infinita generat q[ui]a
 inter med[ia] et d[omi]n[us] habent supra se p[ro]p[ri]a
 q[ui]a h[ab]ent caput et d[omi]n[us] in finit[is] h[ab]ent
 finit[is] amentis et termi. q[ui]a illa p[ro]p[ri]a d[omi]n[us]
 certis terminis et q[ui]a non op[er]at in finita
 q[ui]a infinita caret terminis.

Obicies 10. Si aliqua d[omi]n[us] op[er]at in finit[is]
 non h[ab]et n[on] f. rate, sed h[ab]et non e[st] infima d[omi]n[us]
 q[ui]a nulla d[omi]n[us] d[omi]n[us] in finit[is] finit[is] p[ro]p[ri]a. p[ro]p[ri]a
 p[ro]p[ri]a casu q[ui]a d[omi]n[us] creat alium h[ab]ent d[omi]n[us]
 h[ab]ent ab hoc h[ab]ent p[ro]p[ri]a q[ui]a creat h[ab]ent. ille h[ab]ent op[er]at
 rate. q[ui]a rate iam op[er]at d[omi]n[us] subalterna. Deint
 h[ab]ent q[ui]a d[omi]n[us] cum d[omi]n[us] et angelis in h[ab]ent, q[ui]a ut rate
 q[ui]a rate non e[st] d[omi]n[us] infima, q[ui]a q[ui]a d[omi]n[us] in fi-
 nite res distinguit ab alijs alijs et usm nullo
 g[er]it. ex quo et infer[re] q[ui]a h[ab]ent d[omi]n[us] rate
 q[ui]a non sit finit[is] in rate d[omi]n[us], q[ui]a debet
 ip[s]i alijs alijs q[ui]a d[omi]n[us] h[ab]ent ab angelis et a
 d[omi]n[us]; et hoc ad d[omi]n[us] d[omi]n[us] p[ro]p[ri]a alijs d[omi]n[us]
 h[ab]ent h[ab]ent h[ab]ent med[ia]. h[ab]ent aut rate mer-
 tale.

R. Concedendo ma: et negato rmi. ad p[ro]p[ri]a
 ut R.

ut dicitur in ratione per simpliciter summe. prima
 ut dicitur per se ipsum dicitur, et sic non est distincta
 infima, quia potest habere aliam alteram per se in deo per
 se, cuius hinc per se et competit; et sic ratio est
 subalterna. 20 potest summe et ut dicitur per se
 dicitur et unum talem debet videri per se et
 4. u. q. q. modo regit in hinc dicitur, vult et
 sic ratio est infima dicitur per se nulli alteri per se quod est per se alio
 species potest esse per se et dicitur vel magis dicitur,
 ex quo patet quod potest dicitur vel magis dicitur, negatur si
 quod hinc iam per se dicitur, quod in ratione cum hinc potest
 et quod ratio 20 modo summe est distincta ultima
 hinc. Ad illud et quod dicitur hinc dicitur unum
 dico et Angelis in ratione. 20 ratio non est ultima dicitur
 hinc, negatur et dicitur. dicitur. Angelis non sunt
 rationes modo explicato. unde non est verum
 dicitur in dicitur hinc, quod sic est ratio, modo hinc
 sufficit ratio, hinc ratio est ratio dicitur simpliciter
 et per hoc. ratio quod est distincta infima hinc, per se
 intelliguntur cum dicitur per se et dicitur dicitur in ratione
 sic dicitur et Angelis non est dicitur in ratione
 dicitur per se dicitur ministerium. 20 non potest appellari
 ratio 20 modo per se hinc rationes appellari dicitur.

Obicitur 20. Individuum recte potest dicitur per se
 collectione unum plurimum per se dicitur. 20 dicitur recte potest
 dicitur per se collectione plurimum dicitur per se dicitur, et
 quod dicitur dicitur infima de qua supra dicitur
 quod patet a paritate, nam si unum dicitur collectione
 datum in alio esse non potest, singula tamen potest et per hoc factis
 dicitur unum in dicitur dicitur ab alio. 20 et collectione dicitur per se
 factis dicitur unum dicitur ab alio, licet illa dicitur singula in
 alio dicitur esse potest, dummodo tamen non tota collectione.

R. Inveni sunt quidem recte definiti in p. i. d. t. a. collecta
 hinc proprietate quae te nobis nunc nota talis collecta
 hinc in d. i. i. d. i. t. a. uelignia d. i. f. t. a. m. f. i. m. p. l. i. c. a. p. i.
 manum, et quae ab aliis d. i. f. t. i. s. g. u. a. s. Et hoc
 vate si debet esse definiti in d. i. i. d. i. t. a. p. i. l. l. a.
 f. i. m. p. l. i. c. a. p. i. m. a. D. e. b. e. t. d. e. f. i. n. i. t. i. E. t. m. a. d. d. e. f. i. n. i. t. i.
 quae f. i. e. s. d. e. b. e. a. u. t. d. e. f. i. n. i. t. i. q. u. a. d. i. l. l. a. u. l. t. i. m. a.
 e. l. f. i. m. p. l. i. c. a. p. i. m. a. d. i. f. t. a. m. p. i. a. l. l. a. m. p. r. o. p. r. i. a. m.
 h. a. b. e. r. e. n. e. q. u. e. r. e. t. u. n. d. e. q. u. a. d. c. o. l. l. u. c. i. e. n. t. e. p. r. i. m. a.
 d. i. f. t. a. m. f. i. m. p. l. i. c. a. p. i. m. a. a. l. i. q. u. a. f. i. t. a. u. l. t. i. m. a. q. u. a. d. d. e. f. i. n. i. t. i.

D. o. n. t. e. m. i. l. l. u. d. v. a. t. e. m. i. s. m. o. t. u. m. e. p. r. o. p. r. i. a. m. d. u. b. i. t. u. m.
 q. u. o. d. n. u. l. l. u. m. e. x. d. i. t. i. s. f. a. c. t. u. m. a. b. s. u. r. d. u. m. n. i. p. r. i. m. i. s.
 n. o. n. f. a. c. t. u. m. q. u. a. d. d. i. f. f. e. r. a. u. l. t. i. m. a. e. s. t. a. b. s. u. r. d. u. m. q. u. a. d.
 a. d. a. l. i. u. m. p. r. i. m. a. p. e. t. i. t. u. m. u. t. r. e. s. p. e. c. t. u. n. u. l. l. i. q. u. i. s. i. t. u. t. p. o. t. i. a.
 a. t. d. i. f. f. e. r. a. t. a. m. u. l. t. i. m. a. q. u. a. m. p. r. o. b. a. t. u. r. a. t. a. i. n. p. o. t. i. a.
 q. u. a. d. e. x. i. s. t. e. n. t. u. m. e. l. c. o. m. p. o. n. e. n. d. u. m. u. n. u. m. g. e. n. e. r. e.
 n. e. q. u. e. r. e. t. i. n. f. e. r. e. t. u. m. q. u. o. d. e. s. t. f. u. p. r. e. m. u. m. g. e. n. e. r. e. f. u. p. r. e. m. u. m. n. o.
 g. e. n. e. r. e. n. o. n. d. i. i. n. d. i. t. g. e. n. e. r. e. t. n. e. c. c. o. m. p. o. n. i. t. p. r. i. m. a. c. u. n. a.
 g. e. n. e. r. e. f. i. a. t. f. a. c. i. t. d. i. f. f. e. r. a. t. a. A. l. i. a. a. n. g. u. s. t. a. i. n. v. e. n. i. t. p. o. t. e. r. a. t.
 i. n. A. u. t. e. n. t. i. s. ; E. t. h. a. e. d. e. D. i. f. f. e. r. e. n. t. i. s. f. i.

12 Maij.

Dubium Undecimum.

Quid sit Proprium & tm Prædicabile?

Quatuor refert Periphras Proprii acceptio, *Acceptio Pro-*
 nes. 1° quod convenit soli, sed non omni, ut *græ quadruplex.*
 habere artem medicina, quærit soli hoi, sed
 non ei. 2° accipit quod quærit ei, sed non soli, ut 2.
 esse ~~pro~~ bipedem, quærit ei hoi, sed non soli, quærit et galla.
 3° modo accipit q̄ illo q̄ quærit ei et soli, sed nō 3.
 semper, ut habere canem, vel carne ferre. quærit
 ei et soli hoi, sed non semper; hæc n. plerumq̄ in se,
 necesse gloriæ ḡit. 4° modo accipit q̄ p̄m q̄ illo q̄
 q̄ quærit ei, et soli, et h̄; ut visibile respectu
 hoi, quærit n. ei soli, et omni, et semper.

Pro intelligenda nãa Proprii q̄i Prædicæ, *Accidentia*
 dicit, nãam e mi ei ac, p̄ter p̄ta q̄ntia, resp̄c
 nãalam accidentalia; et hæc item sunt in
 duplici dicitur. Quod nãam sunt q̄ accipiunt ea i. *q̄ntia.*
 ipsi p̄tis q̄ntia, et rãe p̄tium q̄ntium quærit,
 aut rei, et atq̄ illis q̄by talia p̄ta quæritunt
 sic

aliquibus conditionibus materialibus et individualibus.

Vnde ablata y intra albetine a cygno non
cedit eis epia, nihil namq; afferitur, q; abest
aut sit epia, aut ab eis epia dimanans.
Si vero totas ab hinc ~~possibiles~~ intellectui, #volitivum,
vnde casum et truncata in illis hinc epia.
et in hoc differt q; p'm et p'd. ab accidente
q; e' s'm p'itate.

Notum q; ad cognoscendum ea q; ab epia
manare vnt, et q; ad hoc p'tu p'icabile p'ec;
lent. alia n' p'ota vnt manare ab epia rei,
non virtute aliter agentis extrinseci, sed
p' simplicem emanationem. Et talia p'prie
ab epia manare vnt, si q; fluit ab huma-
nitate spe volitivum, intellectivum, visibile &
gravitas et a lapide et motu decorum
Et sumunt talia p'ota non actualiter, hoc n.
modo non sunt p'prie, sed p'otio accidentia
p'dam, ut ipse actus videtur non e' p'prietas
hinc, q; talis non p'p' competit hinc, imo
ab hinc abiq; ulla epia casione separari pot.
Sed sumunt p'potivum, hoc e' q; p'p'it,
vnde quoadam fluit ab epia ad hunc
vel ita actu exercendum. vbi notum, q; niter
p'p'ia p'ota q; ab epia dimanant, ab hinc
p'p'iant

... hinc...
... p'p'iant...
... hinc...
... p'p'iant...
... hinc...
... p'p'iant...
... hinc...
... p'p'iant...
... hinc...
... p'p'iant...

regrans q se non pnt in album excepti care
 nisi certo tyro a naa pstituto in certis stit
 tis: tñ esse nisi unum, & ppositas aitis
 hanc in catulo non expli cat se in album
 nisi post 9. diem, q tñ non tollit qn esse
 nisi unum sit catuli ppositas pcedem aborig
 estra dimanant.

Alia dnt a pto dimanare, et sunt magis
 pposita, quam acci dentia, licet a propriis
 estra nondimant, hnt tñ cum ipsis ali,
 qua conatem amexionem, ut u q esse ubica
 tum, respectu cognis, esse in formatum
 resp: ma, qn d aliqua d pposita q pposita
 non sunt in hoc q. pto p pposita con
 plexionem reuocant tñ ad hcc. et huius
 di sunt pars vel impar resp: numer
 rata vel irate resp: aitis. q licet ab estra
 non dimanant, tñ tñ dimanare largiq
 qa hnt conatem connexionem cum ea,
 unde et non spectabunt pposita ad hcc pto hnt q ad estra
 modo supra explicato dimanant.

Circa 4 acceptiones ppositi a ppositio relecta
 ont pto qua nam ex illis recensitis pto
 hnt hcc pto pto. Pro huius resoluitio fit

Conclusio Prima.

Amme

Omne id q fluit ab eſſia ſubiecti e qm
Pradicabile et hec tunc e Proprium quarto
modo acceptum.

Pro hoc teneto ex dictis ſupra qd diſtiam
ſeu diſtinctionem inter Proprium et Accidens
niſi in ari me. itaq. ea q proprium qto modo, e
qtm Pradicabile; et eo qtm pradicabile e qtm
non qto modo. Quando unq qo aliq qtm
queniſt qto Inqum qd diſmanans ab eſſia
aut ne qtm qtm illud qtm ad q.
qdicabile.

Concluſio ſecunda

Proprium ut e qtm Pradicabile ha modo
qtm definitur. Proprium e unum
reſpiciens plura Inqum quid ab eom
eſſia diſmanans. Deſcribitur vero
huc modo. Proprium e qdicabile de multis
Inqum qd ab eorum eſſia diſmanans.

Per has deſces recte declarata ſunt qtm. In
primis q li unum reſpiciens plura queniſt
unum genere eſſe et ſupra et accidens. Per
religias partes reſert a tribz prioribz qdica,
bilibz, q qtm vel Inqum pars eſſia, vel tota
eſſia. Diſſert et q eandem ab accidens q
non qtm vel qd qtm ab eſſia, ſed ut plane
qd extrinſecum ſeu ab extrinſeco queniens.
Concl.

Definitio
Proprii qtm
Pradicabilis.

Prima

Conclusio Tertia

Proprium non habet rationem unitatis aut quod
 predicabilis resp: speciei a quo profertur, sed resp: indivi-
 duorum si est proprium specificum; aut resp: per se in genere.
 Haec sententia supponit ut certum, dari tam proprium
 genericum quam specificum ita quod non solum
 species infima habeant proprietates fluentes
 a sua specie sed et genera aut species subalter-
 na. patet haec. Esse infimum est proprium quantum
 predicabile, quod fluit ab specie auctis, tunc quod veram
 connexionem cum illa, sed hoc non competit
 species infima sed pluribus speciebus: modo si generi
 immediato, licet respectu illius non habeat rationem
 unitatis, quod genus tunc et suas proprietates. quod sicut
 propria generica. Et haec propria vocat S. Thomas
 in 2o 2ae 2ae q. 8. cap. 6. Illa, quae in adaequante ab
 specie dimanant. Praesens a. Conito patet ex
 dictis de dicta supra. an scilicet dicta habeat
 rationem unitatis respectu speciei quam profertur; an
 vero resp: individiuorum. Respondeo quod ad utrumque
 illi non dantur plene.

Conclusio Quarta

Quae de Proprietate ab Aristotele et Porphyrio tra-
 dita verae sunt. sunt a. istae.

Proprium est quod non in dicitur quod est esse rei,
 solum a. inest et conversionem patet. 2a de 2o.
 Proprium est quod convenit solum et semper et con-
 versionem patet.

Conclusio explicita non
 est in Aristotele sed in
 Porphyrio et in
 Averroese et in
 S. Thoma. Et in
 S. Thoma dicitur
 quod proprium est
 quod non in dicitur
 quod est esse rei,
 solum a. inest et
 conversionem patet.
 2a de 2o. Proprium
 est quod convenit
 solum et semper et
 conversionem patet.

Terzia
Jo Defio explicat nam Proprii ut e qtu ptra
non vero ut e qtu plicabile seu unite.

ra vero id explicat. Quare Defio qti plicabilis
hac ceter circumforni solet. Rrao primi e
ga prima Defio nullam raem uni versalitatib
in firmat, neq; ullam et plicabilitatib mentio,
nem fauit. Secunda vero idipsum pstat.

Sed quavis qua rae ra Defio explicat nam pti
unitis, cum dicat, q gneuit soli, solitudo a. repug,
nat uni versalitatib;

Q. Hanc Defio ita esse expli caulam. Proprii
mis qtu tr, ppru e q gneuit ei, li dss non
distuluit ptem unitate a qua ppru
dmanet cum sit hac in copax distituis
una u. tra e et indivisibilis. Sed li qtu distri
bit indivi dua penta sub illa spe, ut sensu est ei multi
vidus pti. li soli, fricat pstrum indivi duum
tali pti, habere talem ppru tatem, excludendo
tra alia indivi dua alteriq pti; et cum hac
indivi dua multiplici ceus resp: illoru vere
habent raem unitis et qti plicabilis.

Quarta
Omnis res Jo. Esse univium e ppru hris
et ptra de illo p dicitur qti plicabilis; et tr non e
ppru qto modo. Jo non ee qtu plicabile
ppru qto modo. Similiter habere duos pe,
des, canescere, esse medicu, pmenulo q patris non
q actu, ptra de hris p dicitur qti plicabilis et
tr non sunt ppru qto modo. Jo ptra min. qtu
cu pti. Esse univium gneuit et leuni, Jo non e
ppru qto modo hris, q or soli et sensu gneuit

R.

R. Concedendo mai. et distinguendo min.
 noue propriu qto modo inaequale absta
 specifica di manans nego min. aequate ge
 do min. Vel aliter non e propriu qto modo speci
 ficum qto modo min. generu in nego min
 Specificum qdem petib y competat soli spui
 infima. At generu bene pt competere diuer
 sis spui. Et sic expti cum pt si soli in pmi
 generico, q se: competat soli spui obentat sub
 tali genere; d ei uelomy leg de illo q pprimu
 genericum mediate respicit soli generu com
 petib, q e et spes q dant sub alterna, ut supra
 diximy.

Ad im q dicebat in argto. R. nego illas esse
 predicat qd vicalit et sumendo q potia, q
 potia et ad habendu dicitur pot es pt leg an ab h
 absq ulla spui eig laficue: similiu potia ad
 consequentem. Imo sunt tui potia q dant in
 man q uenientes, non a potie spui q tu petib
 ad qm predicabile, de potia uero in medicinam
 si accipiat q inclinac quodcum q ex nat in
 intellectu q manut eppria passio huius et qm
 potie spui ad qm manum. Porphyrius a.
 non se accepit sub uel q actu ipso med ent
 aut q inclinac quodcum peculiaris ex qdly
 actu in diuinitate. Et sic patet q non in sol
 soli huius competat. De potia uero in canis
 item a distas. Si n. accipiat q potia non p alu
 ut accipit debuit Porphyrius certe e id pprimu
 qto.

Dubium

ete malo. qd ista potia ad canitiam et hoi et
 soli et qd competit. R. Tamen non esse qto
 modo qd pmi qd hoi istam potiam ad ca,
 nichil. qd qd pmi qto modo debet generari
 poci cari de spe; alij hoc non tnt ista potia re,
 qd hoi cum et qd veniat lupis d' qd. qd
 Dices qd qd male dixit Ruyhyry canescere
 esse qd pmi hoi etes modo, si qd et et soli non
 tu semp qd veniat. R. Verum esse istam potiam
 non soli hoi competit. Interim tu excusam,
 dicit Ruyhyry qd usque ha expto erant,
 pmi qd qd veniat in hoi acci deo solit qua
 in aliis ani manibz.

Oiii cis 20 Unum verum bonum con,
 veniunt et soli et soli et soli: et tu non
 pstant ad hoc qd pmi qd calile. qd conito sus
 pra perita falsa.

R. Nos huc agere de qd pmi qd univ^{er}s^{is}
 non tran^sparentibz quales sunt in argte
 elata. unde nini non e, si ad hoc qd pmi
 calile non redueantur. q.

Dubium Duodecimum

Quid

et mater huius est per se caliditas fructus sumpti
 sunt etiam probata, tam probata quam accidens,
 his his intellectibus de se per hanc autem facile
 fieri poterunt. Trabit ergo tres de se acci-
 dentis et probata. Ita est. Accidens est quod
 ad est aut abest inter subiecti corruptione.
 Explicitus est de se. Si abesse vel adesse, sumit de-
 pliciter. uno modo realiter et in se ipso,
 sicut aqua ad est caliditas per se realiter et ipse,
 sicut in existantia et abesse caliditas, et abesse ipse
 et realiter, et non est caliditas; et sic non sumit
 hic; tum ergo per hanc et trahit et sic ipse in
 sua dicitur inferri facta; tum ergo adesse vel
 abesse per modo, non quarentur et acci-
 dentis, cum multa sunt probata acci-
 dentis et hanc per se realiter in existantia et abesse
 non potest, ut de se probat. non enim in intentione ipse
 realiter et ipse existit in hoc et de
 ipso probat. Alio modo potest sumi adesse vel ab-
 esse, in se et naturaliter seu intentionaliter, vel
 ut explicat Caribani, sumit per affirmare
 et negare, ita quod adesse in probat compositione
 et sic per affirmare, et abesse in probat
 et negare. ita ut sumit per accidens et y ad,
 et, vel abest, hanc, affirmat, et negat; et sic
 accipit in hoc loco. Illa parva intermedia
 a nota copulatio, non simul sed successively
 et indifferentes; non quod simul affirmat et negat
 hoc

Tres de se acci-
dentis.

Ita de se accid-

et de se vel se,

per se probat. 578.

ad ista salua vix opria non distinguere a
 p'rio q'to petiti possumy n. apprehendere
 totam istam hanc absq' visibilitate, ap,
 phendens tu geny et diffam vix; go acci,
 dno d't hanc aliq' aliud q' distinguat
 a p'rio. Et hec e q' accidens n't per v'm
 indicia negari ale f'ca salua vix opria.
 ut q'to dico, cornu nou' niger vel et grauit
 p't accidens n't et h'c f'ca. ut cornu
 e alby: nec te moueat q'm'to ista p'ria
 possint esse vera, cum nullu' cornu al
 by reperit et eos sint nigri; et ab eo gres
 e, ut non e' oras dicat vera vel falsa
 q'a aliqua p'ria esse vera, q' tunc d'nter
 p' f'm p'ri' iter. 20. sic. h'c, cum aliquo
 addito. et sic q'tat ut p'rio h'c, cornu n'o
 e niger, non e' f'cter vera, e tu vera, sic,
 cum aliquo addito se: p'ter f'ca corruptione,
 h'c non p'hibet esse vera ex f'ca corrupti,
 one, non n. r'leo ista e' falsa, q'a negat n'
 q'cedens inferat corrupti one n'c corruina
 sed aliunde, q'a nihil cornu giunta
 e' rem nigras. unde non intendunt
 p'tati dicere cornu vere intelligi nigrum
 et non nigrum f'cter su, q' ter f'ca corruptio,
 nem. 2a Defio accidentis h'c e'.
 Accidens e' quod distinguit idem in se
 et non in se

2a Defio Accid:

h'c

tu definiere nam realem seu iam intentio
nem acci dentis non a. p. iam intentionem
s. p. dicitur. Unde assignat ipsi aliam d. p. d.
acci dentis ut a. s. p. dicitur. Et in primis d. p. d.
dicitur hoc modo. acci dens e. univo respiciens
plura accidentaliter et ybringenter. descriptiva
nem istam. Accidens e. q. p. d. de plura acci,
dentaliter et ybringenter. Verum duas p. d.
Porphyrii d. p. d. accidentis ab his q. autores
adducunt vel parum vel nihil differunt, uno
et s. p. d. dicitur nam explicatione bene,
si tu recte univo caritatis et scoto intelligant.
d. p. d. dicitur d. p. d. d. q. ad est et ab est
p. d. d. corruptionem si e. intelligendo acci,
dens e. univo e. q. ad est et ab est, non y realiter
inherentiam ut calor aliquid ad a. d. manus
aliquid non. sed ad est et ab est p. d. d. affe,
maem et negationem, et licet si ab est ad ab est
p. d. d. actum tu explicatione vobant p. d. d.
ita ut sensus sit acci dens s. q. p. ab est et ab est
p. d. d. corruptionem. 2a et d. p. d. acci,
dens e. q. ybringit eadem inesse et non inesse
eodem modo explicatione debet. Ad q. d. d. g.
et sit acci dens s. p. d. d. bene p. d. d. p. d. d.
tam iam quam iam a Porphyrio traditam
uno et q. d. d. d. licet illa q. d. d. negans non
ades videlicet acci medata, ut dicitur acci,
dentis nam. autem tu illi q. supra relatam d. p. d.
addiderunt et ex cogitatione laudandi sunt, p. d. d.
com d. p. d. in f. d. d. d. q. d. et f. d. d.
bene

d. p. d. acci dentis
p. d. d. q. d.

spiritus. Unde alij in dicitur qd ppii ad dunt
centes. Propria e id q ppter de pluri by ac
ci duntaliter et nero. Substanta dicitur non distria,
quid a nostra supra data. Ex con. q ppiu
ad qd abstracta di manans seph q nero completat
sto. ex quo aliud et dicitur men colligit inter ppi,
um et accidens si: q ppter nequeat salua etia
di interribate sua sine ppiis intelligi, bene ta
sine accidens, de quo iam supra dictu e.

Conclusio Quarta.

Quia qua Porphyry dicitur accidens esse
in separabile et in inseparabile, e summenta
q macti accidens et p separe reali, ha e,
illud q subit ad ra intentioni accidens aliud
pt realiter separari a sto, ut calor ab aqua, som
nus a petro. aliud non pt separari realiter, ut
albedo a cyano, nigredo a cornu. Pter conto
8m. intellectus pter dicitur Por. intellectualis,
vitiorem assignat dicitur accidens, qua
adstruat accidens p se ad se et abesse
sine sti corruptione, si n. separabilis accidens
inseparabile q raem illi non completat sto
accidens et ppter vni nuda.

Quiares 10. Ad plantam accidens non
esse unum. accidens nulla ttt in fenora
q qd pter. qo non e unum. q rina patet
pter ans. alium, nig. e accidens, et idem sti,
que de aty accidens by, vel ttt ha et illud et
tum q suis inferioribus vel pter, aut pter
aut

Prima

Secunda

Tertia

aut alia fit in his finis, neutrum pot fieri
 go accidens nulla tunc in finem. qm neutrum
 fieri, qd de hoc vel illo albo, alba pot fieri
 go non ut dicitur. nec qm pot fieri, p
 et p hys sunt inferiora p hys, go non accidens
 patet exequa, qd nihil pot gineri in duplici
 supiori.

R. Ngto aut. Ad plura etc. Inferiora acci
 dentis non spe ut illud albu, hoc et illud
 accidens, ut recte pbat argum, sed inferiora
 albi n. q. ut e stm pot tute, sunt p hys et p
 hys argum et alia; et resp: hom tunc tunc
 pot tute. ad plura etc. qd tunc p hys et p hys
 spe inferiora p hys, sed sub diversa rae
 q non impedit alium et alium rae supior
 respicere pnt.

Obiectio 20. Contra iam dptm mors et unio
 virtus sunt accidens resp: hris et domi
 et tu non pot ulere et ad spe pnt comp comp,
 honesti, go desio accidentis bona non e. ma. e. est
 n. sunt p dicitur accidens bonales, ho e mortu, et
 my e combusta. probat min: impossibile est q
 fit homo et mors simul in homine; et idem
 e de combustione respectu domus.

R. ad hec argum omnis alius p hys tunc virtus
 vita non spe p hys et p hys. rae e, qd sunt p hys
 repugnancia p hys, et autem p hys e p hys qd
 meus p hys, unde non min q ista p hys, non p hys
 spe

epi sine gto corruptione.

Dices contra hanc p[ro]p[ri]etate vera h[ab]ere mutua
p[ro]p[ri]etate g[ra]t[is] et non requirunt. P[er] h[ab]ere
p[ro]p[ri]etate e[st] vera cum ampliatione, sicut
p[ro]p[ri]etate h[ab]ere mutua. Vel dices h[ab]ere p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate e[st] vera p[er] se ne ch[er]en, fundendo parte
p[ro]p[ri]etate ut corp[us] p[ro]p[ri]etate h[ab]ere mutua h[ab]ere p[ro]p[ri]etate
vita.

Principes 30 Forma substantie p[ro]p[ri]etate abesse
vel ad esse sua abesse e[st] corruptione et
forma substantie non e[st] accidens ut de se
patet. 30 Defio accidens g[ra]t[is] alteri a
definito. nec patet. nec n[on] corruptio
p[ro]p[ri]etate forma ab illa sup[er]at, sicut si unum p[ro]p[ri]etate
h[ab]ere compositum corruptio.

30 Formam substantie e[st] accidens
resp[ect]u sua g[ra]t[is] non spectat ad esse e[st], quare
p[ro]p[ri]etate mai[us] d[ist]inguens unum. et tu non e[st]
accidens p[ro]p[ri]etate e[st] accidens g[ra]t[is] unum. p[ro]p[ri]etate e[st]
le nego unum. P[er] 20. Formam subst[antie]
substantie non h[ab]ere accidens resp[ect]u sua h[ab]ere
p[ro]p[ri]etate abesse et abesse sine e[st] corruptione
p[ro]p[ri]etate sine g[ra]t[is] a quo accidens g[ra]t[is] p[ro]p[ri]etate
p[ro]p[ri]etate abesse vel abesse intelligit totum compositum
h[ab]ere. quare non e[st] materia sola et quare patet
ad unum.

Contra sum solum dicitur h[ab]ere modo,
Substantia non p[ro]p[ri]etate denominatum
5th p[ro]p[ri]etate.

5. potest. qd potest falsi. potest aut. aut.
 dicitur qd 5. potest suscipit magis et minus
 sed potest non suscipit magis et minus
 qd potest non potest esse 5. potest.

R. Nihil aut. in potest si ceu si distinguit
 mai. accidens potest suscipit magis et minus
 qd dicitur mai. legem nego mai. nego et de accid.
 dicitur potest suscipit magis et minus ad
 quod in natura et voluntate, dicitur dicitur
 qd potest suscipit magis et minus ad
 legem qd suscipit magis et minus ad
 intellectum de eodem, sed de alio qd suscipit
 non negant. Et hinc de quibus qd dicitur

12. Maij.

Com:

COMM
 RA IV.
 CATEG
 RM
 TELIS
 Incipit 14